

ÇETMi'nin SESİ

Yıl: 3 Sayı: 14 Mart-Nisan 2000

Gözü, Kulağı, Nabzı

**Ağaç
Kurumamışsa,
Baharı Duyar.**

ÇETMİ'nin SESİ

Mahalli Dergi

Çetmililer Eğitim
Kültür ve Yardımlaşma
Vakfı Adına

Sahibi ve Yazı İş. MÜD.

İbrahim TIKIR

Tel: 0.332. 351 79 44

ADRES

Rampalı Çarşı No: 186

KONYA

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Yusuf AVCI

YAYIN KURULU

Mehmet BALCI

Abdurrahman ÖNDER

Nurettin ÖZEL

Hasan UYSAL

Niğmetullah UÇAR

Şükrü KARACA

TEMSİLCİLERİMİZ

ANTALYA	: Mustafa ÖGÜT
İZMİR	: Mehmet EREN
ANKARA	: Enver ÖZEL
İSTANBUL	: Kerim TIKIR
BURSA	: Mahmut UÇAR
FRANSA	: Eyyüp AKBOĞA
ÇETMİ	: Hüseyin GÜÇLÜ

ABONE VE REKLAM İÇİN
BANKA HESAP NUMARASI
İbrahim TIKIR
VAKIFBANK MERKEZ ŞUBESİ

Hesap Cinsi : Faizsiz 2031013
Çet. E. K. Y. V.

Rampalı Çarşı Kat : 2 No 186 Vakıflar /KONYA

Hesap Cinsi : Döviz 4031015
Çet. E. K. Y. V.

GRAFİK & BASKI

Arı Ofset

Kalecik Mah. Altınbay Sokak

T.H.K. Pasajı Kat : 2 KONYA

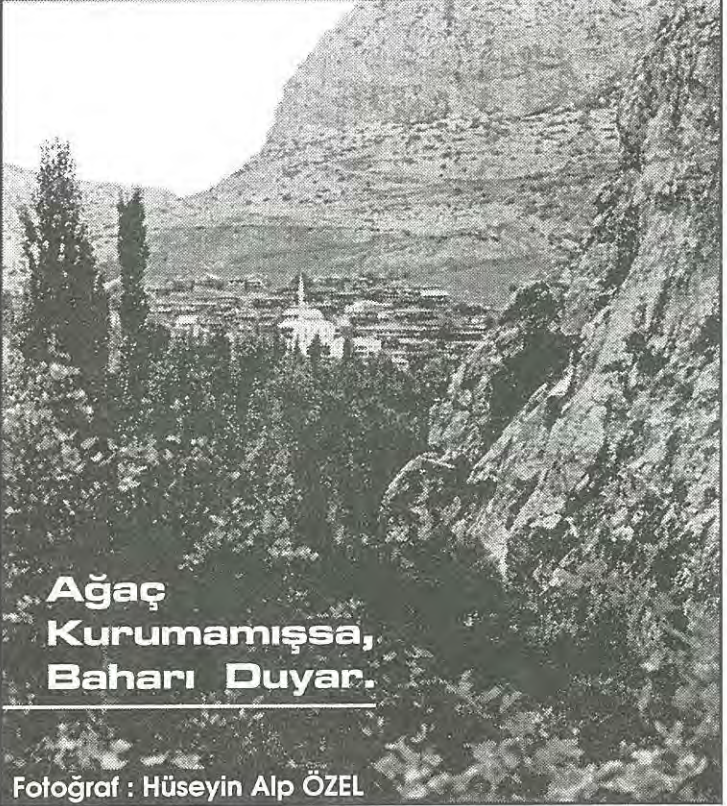
Tel : (0.332) 350 42 21

Fax : (0.332) 350 17 04

ÇETMİ'nin SESİ

Yıl: 3 Sayı: 14 Mart Nisan 2000

Sözü, Kulağı, Nabızı

**Ağaç
Kurumamışsa,
Baharı Duyar.**

Fotoğraf : Hüseyin Alp ÖZEL

Sayı : 14 Mart/Nisan 2000

Selam ile - Yusuf AVCI.....	2-3
İstikamet / Mehmet BALCI.....	4-5
Vatan İçin Ölenler, Vatan İçin Yaşayanlar.....	6-7
Düşmanların Mağlubiyet Sebebi ve Türk Ordusuna Zaferi Kazandıran Sebep.....	8
Çanakkale Şehitlerini Rahmetle Anıyoruz.....	9
Çanakkale Şehitlerine (Şiir).....	10-11
Tıkrılar Ailesi / Dr. Ali ÖZEL.....	12-14
Çetmi'nin Çobanları / Kemalettin KAMU'dan / Şiir.....	15
Çetmi'de Düşün / Ahmet BALCI.....	16
Sevdasız Şiir / Ali Osman BALCI.....	17
Mehmet Şaşmaz / Halis ŞAŞMAZ.....	18
Çetmiye Doğru / Ali BİRCAN (Şiir).....	19
Arıcılık / Bayram YERLİKAYA.....	20-22
Bolay Köyü / Gazi GÜNER.....	23
Ali Osman BALCI'ya.....	24
İnsanlık Güzeli İçin / Mustafa İSLAMOĞLU.....	25-26
İnsanlık / Abdullah GÖKGÜN (Şiir).....	27
Yusuf AKBAY.....	28
Çocuk Sayfası.....	29
Bulmaca Sayfası.....	30
Haberler.....	31-32

SELAM İLE

Yusuf AYCI

Değerli hemşehrilerimiz dergimizin Mart-Nisan sayısı ile yine beraberiz. Bundan 85 yıl önce eşi benzeri görülmemiş bir müdafaa ile kazandığımız Çanakkale Zaferine şehit verdiğimiz 250 000(çeyrek milyon) insanımız hakkıyla anılmadan ucuz gündemler arasında geçiştirilmiştir. Bütün bunlar bir yana bu zafer için insanların şehit vermekten çekinmeyen duyarlı Çetmili böylesine muazzam bir zaferi unutmamıştır

Ölenler Vatan İçin Yaşayanlar” yazıları bu duyarlılığın bir sonucudur. Yine hemşehrilerimizden İzmir’de ikamet eden Eren Pastanesi sahibi Sayın Mehmet Eren’ide kutluyoruz. Çanakkale Şehitleri için iki yıldır düzenledikleri lokma merasimi hep bu duyarlılıktandır. Bizlerde Çanakkale Şehitlerimizi rahmetle anıyor o günleri olanca dehşetiyle anlatan Üstat Mehmet Akif’in “Çanakkale Şehitlerine” şiirine yer veriyoruz.

Sayın Abdullah Gökğün’ün “Düşmanların Mağlubiyet Sebebi ve Türk Ordusuna Zaferi Kazandıran Sebep” yazısı, Hadimli hemşehrimiz Sayın Prof. Dr. Refik SOYLU’nun “Vatan İçin

Yine, Kutlu Doğum Haftasında, Alemlerin Efendisi Peygamberimiz Hz. Muhamed (sav) için yazar Mustafa İslamoğlu’nun “İnsanlık Güzeli İçin” yazısı o kutlu insanı farklı bir bakışla

anlatmakta. O Gül Yüzlü'den bu karanlık çağa birkaç soluklu gül efitisi taşıyan "İnsanlık Güzeli İçin" yazısında yazar Mustafa İslamoğlu Alemlerin Efendisi Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e olan aşkını dile getirmekte.

Ayrıca bu sayımızda aile tanıtımında Kasabamızın güzide ailelerinden Tıkırlar Ailesi'ne yer veriyoruz. Bu ailemizi değerli büyüğümüz, Dr. Ali ÖZEL'in o güzel anlatımıyla sunuyoruz. Hâlis Şaşmaz'ın gönderdiği Beldemizin Kâtip Dayısı olan babası Mehmet Şaşmaz'ın bir anısını da zevkle okuyacağınızı ümit ediyoruz. 20 yıl önceki Çetmi düğünleri ile günümüz düğünlerinin kı sada olsa bir kıyaslaması "Çetmide Düğün" yazısı ile Ahmet Balcı(mehmet oğlu) tarafından yapılmıştır.

"Arıcılık" yazısında ise arıcılığın belkide şimdiye kadar hiç duymadığınız yönlerini bulacaksınız. Geliri bu denli yüksek olan arıcılığın Çetmide yeterince yaygın olmadığını görmekteyiz. Gelir düzeyi düşük bir halk olarak Çetmililerin bu mesleği edinmelerini ve kendileri için bir gelir kaynağı haline getirmelerini temenni ediyoruz. Arıcılığın Çetmilinin bir gelir kaynağına dönüşmesi için, başta bellediyemiz olmak üzere bu konuda yardım edebilecek hemşehrilerimizi göreve çağırıyoruz.

Diğer yazı ve şiirlerimizle dopdolu bir çetmi'nin Sesi'ni daha beğeninize sunarken sözü Belediye Başkanımız sayın Mehmet Balcı'nın İstikamet yazısını bitirdiği dua ile bitirelim. "Ya Rab bizi müstakim olan doğru yol üzere hidayet et"(Fatıha-6)

BAŞSAGLIĞI

29.3.2000 tarihinde dereye düşerek kaybolan Ahmet BALCI'nın oğlu A. Osman BALCI 19 gün sonra 17.4.2000 günü Avşar Kasabası yakınlarında cesedi bulunmuştur. Kendisine Allah'tan Rahmet, Ailesine ve yakınlarına da başsağlığı diliyoruz.

Fotoğraf : Fadim AKÇA

İSTİKAMET

Mehmet BALCI

Bu sayımızda, mümin olmanın vazgeçilmez bir vasfından söz etmek istiyorum.

İstikamet; üzerinde titizlikle durulması ve mutlak uyulması gereken bir özelliktir. Bu Peygamberi sığata sahip olanlar, melekleşen insanlardır. Hatta bir kısım melekleri bile geride bırakıp yarışı, önde bitiren mutlu zümredir bunlar.

Kur'an-ı Kerim, bu bahtiyar insanlar için: "Şüphesiz Rabbimiz Allah'tır." deyip, sonra dosdoğru yolda yürüyenlerin üzerine melekler iner, onlara : "Korkmayın, üzülmeyin size va'dolunan Cennetle sevinin" fermanını ilan ediyor. (Fussilet : 30)

Rivayete göre Hz. Ömer (R.A) minberde bu ayeti kerimeyi okudu ve sonra şöyle dedi "Onlar davranış, ahlak, söz ve fiillerinden Allah'ın şeriatı üzere dosdoğru yürüdüler." Ariflerden birine kera-

metin tarafi soruldu. O, "Doğru yolda yürümek kerametın ta kendisidir." diye cevap verdi. Hasan-ı Basri duasında : "Allahım sen bizim rabbimizsin, bize doğru yolda yürümeyi nasib et." buyurdu.

Yukarıdaki ayetin tefsirinde, Şeyhzade şöyle der: "Melekler ölüm anın da mü'minin başucunda duran iki koruyucu meleğe bakar ve onların şöyle dediklerini duyar : "Artık bu gün korkma ve üzülme. Sana va'dolunan cennetle sevin. Dünyada bıraktığın aile efradı, mal ve çocuk için de tasalanma. Biz melekler sizin yerinizi alacağız ve onları koruyacağız."

Ayeti kerimede Allah (cc) : "emrolunduğun gibi dosdoğru ol." buyurunca bu ayete uygun nasıl davranacağım diye peygamber Efendimiz bile titremiş ve rengi değişmiştir.

Bir gün bir sahabi Peygamberimiz (SAV)'e sorar : "Müslüman korkak olur mu? Ya Resulallah."

Efendimiz : "Müslüman korkak olmamalı, ama bazı müslümanlar korkaktır." İkinci soru gelir :

"Müslüman cimri olur mu? Ya Rasuallah."

"Müslüman cömert olur, fakat bazı müslümanlar cimridir."

Üçüncü soru da : "Müslüman yalancı olur

mu? Ya Rasuallah."

Peygamberimiz (SAV) "Müslüman asla yalancı olamaz." buyurur.

Sevgili Dostlar,

Müslüman doğru olmalı, dilimizde bir söz "Yalan ile iman bir arada bulunmaz." derler. Onun için doğruluktan şaşmamalı. Doğruluk ateş olup yaksa da, yanıp kül olmaya razı olmalı, yine istikametten ayrılmamalıdır. Aşıklar sultanı Mevlana "Ya olduğun gibi görün, ya da görüldüğün gibi ol." Sözüyle konuyu özetler.

Sanırım pek çoğumuzu yanılgıya düşüren husus, insanın olduğu gibi görünmesi. Çok zaman sahte bir tebessüm, bir kaç yaldızlı söz, göstermelik bazı hareketler gerçeği bulmamıza engel olur. Bu iki yüzlülük ve münafıkça davranış, bir insan için, özellikle bir müslüman için kesinlikle olmaması gereken özelliklerdir. En sevimsiz insan tipi de bu iki yüzlülerdir.

Peygamberimiz (SAV) konuya ışıktan tutan bir sözünde: "Münafığın alameti üçtür : 1. Konuştuğunda yalan söyler, 2. Vadettiği zaman yerine getirmez, şu ilavesinde olduğu kaydedilir. "Bunlar her ne kadar namaz kılsalar, oruç tutsalar ve kendilerini müslüman zannetseler de yine münafıktırlar."

Sadakat üzere olanlar için peygamberimiz (SAV); Hz. Enes'den rivayet edilen bir sözünde: "Benim istediğim altı şeyi kabul ediniz, ben de size cennete girmenize teffekül ederim. 1. Biriniz konuştuğu za-

man yalan söylemesin, 2. Va'dettiği zaman va'dinden dönmeyin, 3. Emanete hıyanet etmesin, 4. Haramlara bakmasın, 5. Ellerinizi tutun ve günahlara uzutmayın, 6. İffetinizi muhafaza ediniz." buyurmuştur.

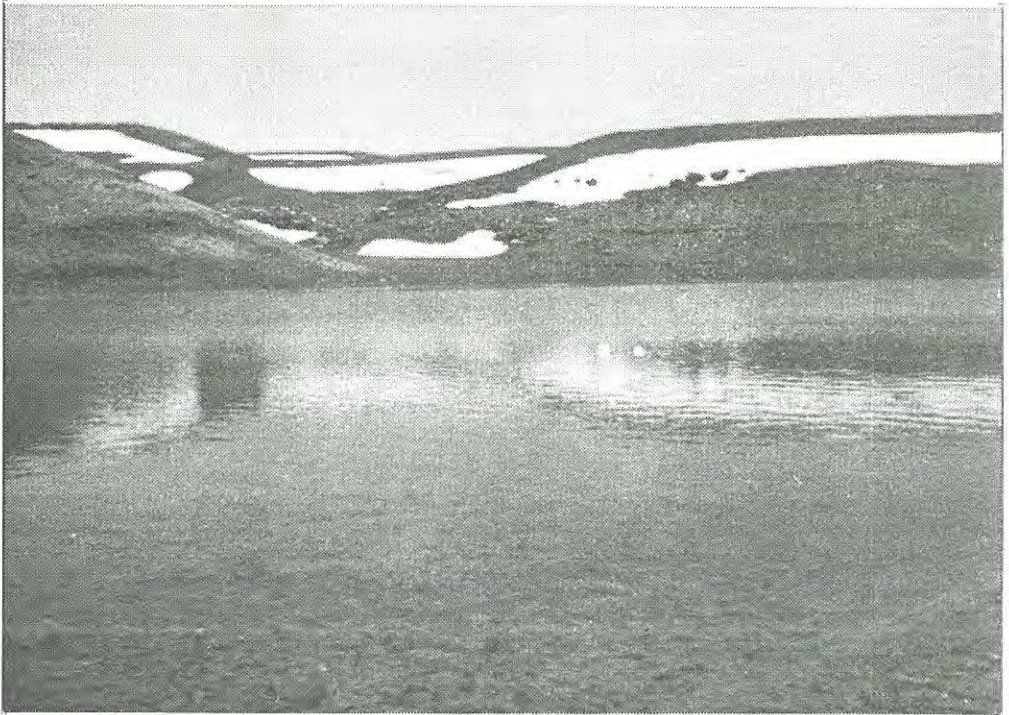
Bir sahibi Peygamberimize : "Cennet ameli nedir?" diye sordu. Peygamberimiz (SAV) : "Sıdk (doğruluk)tur" diye cevap verdi. Aynı sahabe Cennet amali sordu : Peygamberimiz (SAV) : "Yalandır" buyurdu.

Ayet ve hadislerden anlaşılacağı üzere, insana yakışan en önemli husus özü sözüne uygundur. Bu güzel hasleti şiar edilenler güvenli olurlar ve doğrulardan yazılırlar. Böylece doğru olmanın verdiği mutlulukla hem dünyada, hemde ahiret hayatında mesud ve bahtiyar olurlar. Doğruluk yüzünden geçici bir zarara uğrasak bile, istikbalde o ziyana telafe edecek büyük mükafatlar verilecektir.

Sözümü Çenab-ı Hakk'ın bize öğrettiği bir dua ile bitirelim : "(Ya Rab) bizi müsta-kim olan doğru yol üzere hidayet et." (Fatiha : 6)

Mehmet BALCI

Çetmi Belediye Başkanı

Vatan İçin Ölenler, Vatan İçin Kaşayanlar

HADİM-ÇETMİ ŞEHİT ALIOĞLU MEHMET 22 YAŞINDA ÇANAKKALE'DE EBEDİ İSTİRAHATGAHINDA

Günlerden 14 Nisan 2000 bahar mevsiminin tatlı bir günü. Tema olarak birkaç arkadaş ve Çetmi'den Mütahit Mühendis İbrahim Tırır ve İnşaat Mühendisi Hulü-sü Boz. Sabahın erken saatinde Konya'dan Hadime Taşkent üzerinden kıvrıla kıvrıla giden yollardan Çetmi kasabasına ulaştık. Bizi belediye başkanı Mehmet Balcı ve Çetmi'li hemşehrilerimiz sıcak bir ilgi ile karşıladılar. Hemen ağaç dikim yerine gidip sembolik ağaç dikimini yaptık. Cuma namazı ve yemek faslından sonra belde belediye salonunda toplanan hemşehrilerimize Temanın gayesi ve tekliflerimizi bir hayli çekinceyle

Tema Orta Anadolu Temsilcimiz Meteoroloji Mühendisi Namık Ceylan tarafından anlatıldı. Teklif acı bir reçete gibiydi. Bölgenin en büyük gelir kaynağı olan fakat buna rağmen ağaç düşmanı 2000 den fazla keçinin kaldırılıp yerine daha başka alternatifler teklif ediliyordu. İnsanların tepkisini merakla bekliyordum. Söz alan temsilcilerden duyduğularım beni gerçekten şaşırttı. Aziz hemşehrilerimiz son derece mantıklı ve olumlu olarak meseleye yaklaştılar. Aldığımız cevaplar gerçekten şaşırtıcıydı. Beldelerinin meselelerine sahip yüksek derecede bir bürokrat ancak burada konuşanlar kadar akılcı düşün-

bilirdi. Bu akılcı yaklaşımlarından dolayı bütün Çetmi'li hemşehrilerimi başta belediye başkanı olmak üzere hepsini tebrik ederim. Bu insanlarla üstesinden gelinmeyecek problem yoktur.

Madalyonun bir başka yönü Çetmi'den ayrılan

aydınlarla Çetmi'liler adeta bütünleşmişler. Çetmi'den çıkan aydınlar Çetmi'yi tamamen terketmemişler Çetmi'lilere örnek olacak meskenler yaptırmışlardır.

Beldeyi gezince son derece takdir ettiğim uzun senelerdir Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğünü yapan Mehmet Özel beyin evini ve yaptırdığı çeşmeyi görünce gözlerim yaşardı. Keşke her aydın kişi böyle olsa. Yine tanımadığım fakat son derece güzel bir dergi olan büyük fedekarlıklarla çıkarılan Çetmi'nin sesi dergisinde, hatıralarını okuduğum Emekli Askeri Doktor Ali Özel'in henüz lise öğrencisi bir başbakanla (Rahmetli Adnan Menderes) görüşmek için gösterdiği azim ve gayret ancak ve ancak bir Toros çocuğuna yakışır.

Rahmetli babam beldelerde bir müddet oldukça zor bir görevi yerine getirmişti. Babam bu fakir halktan vergi toplamak için görevli bir devlet memuruydu. Bu görev oldukça zor ve sıkıntılı olmasına rağmen babamın bu belde insanlarından en ufak bir şikayet olmadığı gibi bu beldelerden pek çok dostları vardı.

Elime bir fotoğraf geçti. Kaynağının yine sayın Mehmet Özel'e ait olduğunu zannediyorum. Çanakkale şehitliğinden alınmış bir resim. Baş ucundaki yazı 'HADİM ÇETMİ ALİOĞLU MEHMET 22 YAŞINDA' vatanı uğruna ca-

nını vermiş pek çok Hadim'li şehitlerimiz gibi hayatının ilk baharında Çanakkale'de kalmış. Belli bir yakını ya vardır ya yoktur. Ama onun hemşehrileri Çetmi'yi daha güzel yapmak için ona yaraşır bir biçimde çalışıyorlar. Büyük işler başarmanın çabası içinde kimisi yüksek mevkilerde bürokrat, kimisi asker, kimisi tüccar ve iş adamı, kimisi çiftçi ve daha nice işlerde gecesini gündüzüne katarak görev yapan benim aziz ve çileli hemşehrilerim.

Sizler her şeyi başarabilirsiniz şehitleriniz için, çocuklarınız için, ölenleriniz için, kendiniz için ağaç dakin. Yüce dinimizde tavsiyesi budur. Çetmi daha güzel olsun Çetmi'liler daha mutlu olsun. Bu sizin hakkınızdır.

Bu güzel belde için ne yapılsa azdır.

Prof.Dr.Refik SOYLU
Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi
KONYA

DÜŞMANLARIN MAĞLUBİYET SEBEBİ VE TÜRK ORDUSUNA ZAFERİ KAZANDIRAN SEBEB

Çanakkale Zaferi, Türk tarihinde Malazgirt ve İstanbul'un fethinden sonra gelen, üçüncü büyük zaferdir desek her halde yanılmış olmayız. Çünkü Çanakkale Zaferi Türk tarihinden başka, dünya tarihinde de önemi çok büyüktür. Bu zaferle Batı'nın görüldüğü kadar güçlü olmadığı teknik üstünlüğünün iman gücü karşısında perişan olduğu görülmüştür.

İman ve küfür cephesinin kanlı ve çetin bir boğuşması olan Çanakkale muharebesinde, Mehmetçik kendi öz vatanını, imanını, şerefini, ırk ve namusunu, dişini, tırnağına takarak düşmanına karşı iman dolu göğsünü siper yaparak korudu. Çünkü o kendisiyle boğuşmaya gelen düşmanın maksadını, karakterini, ruh yapısını, mizacını gayet iyi biliyordu. Gelen düşman kendisi gibi mert ve asil değildi, iki yüzlü ve laçka tabiatlı idi. Osmanlı'yı tarih sahnesinden silmek, şanlı tarihimize siyah ve karadan leke sürmek istiyorlardı. Çanakkaleye ayak basan düşman askerlerinin ruh yapısına ünlü İngiliz şairi Robert Broek şu ifadeleri ne güzel ışık tutuyordu. "Bu inanılmayacak kadar güzel bir şey, Tarihimizin bize bu kadar yardım edebileceğini hiç tahmin etmiyordum. Gidiyoruz!... Galata Kulesi'ni onbeş pusluk toplarımızla yerle bir edebilecek. Deniz kana bulanıp leş gibi olacak. Ayasofya'nın mozayiklerini, halılarını yağma edeceğiz. Türk kadınlar benim olacak, inanıyorum ki bir devrin kapanışına şahit olacağım. Tanrım bu kadar mesut olmamıştım. Sırf bir tarafa akan ırmak gibi çocukluğumdan beri içimde bu arzu, İstanbul'a girerek askerlerimin arkasında bulunmak hevesimin varlığını şimdi iyice anlıyorum"

İşte şairiyle, düşünürüyle, ilim adamıyla, askeriyle vel hasıl tüm insanı ile bakış tarzları... Asırlardır bize karşı tarihi bir kinle dişini biliyor gençleri ise Osmanlı İmparatorluğumuzun çöktürüleceği hayali ile yaşıyordu. Yurdumuzun

güzel şehirlerini, meskun mahallelerini yerle bir etmek, imar edilmiş yerleri viraneler haline getirmek, Türk sanatının eşsiz eserlerini yakıp yıkmak, mabetlerimizi yağmalamak ve asil Türk kadınının mukaddes namusunu kirletmek!... İşte onların sanat ve medeniyet anlayışı buydu.

Müslüman Türk Milleti düşman tarihi çağlarının zaferle çehresini değiştiren, mutlak fikirden aldığı güç ve ilhamla, beşeriyete asırlarca yeni bir yön ve şekil veren millettir. Müstevliler gibi sufli emeller ve yağmacılık hissiyle savaşıyor; Allah yolunda şehid olmak, düşmanı vatan topraklarından atmak için var gücüyle çalıştı. Fethettiği ülkelerdeki, yerli halkın namusunu, şeref ve haysiyetini kendi namus ve şerefi gibi koruyan, sefere giderken geçtiği yollardaki üzüm bağlarından, yediği üzümün karşılığını ilahi hak ölçüsünden korkarak, kırmızı keseler içerisinde altını üzümünü yediği asma kütüklerine bağlayan, fethederek zaferle girdiği bir düşman şehrinde, balkonlardan ve bahçelerden kendilerine çiçek atan, hıristiyan kız ve kadınlarına yüzünü dahi dönüp bakmayan, vakarı ve şahsiyetiyle yaşayan müslüman Türk'ün insanlık ve medeniyetini düşman milletlerin sanat ve medeniyetiyle, mukayeseli olarak tahlil ve tetkik süzgecinden geçirilmesiyle ne kadar büyük bir millet olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Göğsündeki sarsılmaz imanı, ruhundaki metin ve çelikten iradesiyle büyük kahramanlık göstererek mübarek kanıyla Çanakkale destanını yazan, meçhul makberinde kefensiz yatan Türk askerinin vasıflarını ne kadar anlatsak bitiremeyiz. Bunlardan biride Çanakkale'de şehit düşen gurur duyduğumuz Çetmili Mehmettir. ALLAH rahmet eylesin

Abdullah GÖKGÜN
Demirgöl İlköğretim Okulu
Memuru

Çanakkale Şehitlerini rahmetle anıyoruz...

Eren Pastanesi'nin geleneksel hale getirdiği lokma merasimi bu yılda ilgi ile karşılandı.

Hasan Kara

Karabağlar'da iki yıldır geleneksel hale gelen Çanakkale Şehitleri adına Eren Pastanesi tarafından yapılan lokma ikramı yine ilgi gördü.

Halkın yoğun ilgisi ve katılımıyla gerçekleşen Çanakkale Şehitlerini anma haftasında yapılan merasim, katılan halk tarafından da takdirle karşılanırken, bu konuda görüşlerini belirten Eren Pastanesi sahibi Mehmet Eren, "Bu faaliyetimiz bir aksilik olmadığı takdirde geleneksel olarak devam edecek. Bizlere bu konuda destek olan ve yardımlarını esirgemeyen ve eksiksiz bir şekilde katılımı sağlayan müşterilerimize de teşekkürlerimi-

zi bir borç biliriz" dedi.

Eren Pastanesi sahibi Mehmet Eren, sözlerini şöyle tamamladı:

Öğün ey Çanakkale, cihan durdukça öğün

Ömründe göstermedin bin düşünmana bir düşün,

Sen bir büyük milletin savaşta girdiği gün,

Başına yüz milletin üşüşüğü yersin.

Nice tüysüz yiğitler yılmadı cenk devinden,

Koştı senin boynuma çıkar çıkmaz evinden,

Sen onların açtığı bayrağın alevinden,

Kaç bayrağın tutuşup yere düştüğü yersin.

Zaman Gazetesi 4 Nisan 2000

EREN PASTANESİ

**23 YILLIK
DAMAK TADINIZ**

Mehmet EREN

4271 Sokak No : 8/B

Tel : 0.232. 237 87 52

Karabağlar / İZMİR

BALCILAR TÜP

KONGAZ BAŞ BAYII

**Her Nevi
Tüp Bulunur**

Kemal BALCI

TEL : 0.332. 359 14 23

CEP : 0.532. 678 58 12

Karaman Yolu
Çatal Hüyük Mah.
No : 911/B **KONYA**

BİR ŞİİR

ÇANAKKALE

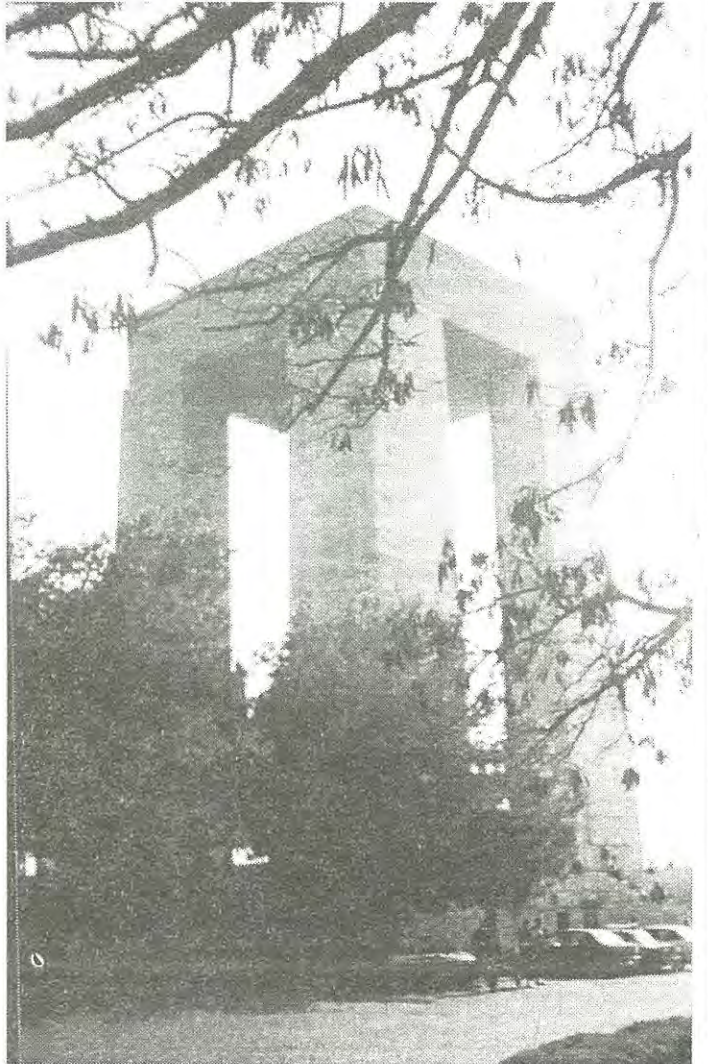
ŞEHİTLERİNE

Şu boğaz harbi nedir? Var mı ki dünyâda eşi?
 En keşif orduların yükleniyor dördü beşi,
 -Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya
 kaç donanmayla sarılmış ufacak bir karaya.
 Ne hayasızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
 Nerde-gösterdiği vahşetle "bu: bir Avrupalı!"
 Dedirir-yurtıcı, his yoksulu sırtlan kümesi,
 Varsa gelmiş, açtılıp mahbesi, yâhud kafesi!

Eski Dünyâ, Yeni Dünyâ, bütün akvâm-ı beşer,
 Kaynıyor kum gibi, tûfan gibi, mahşer mahşer.
 Yedi iklimi cihânın duruyor karşına da;
 Ostralya'yla beraber bakıyorsun: Kanada!
 Çehreler başka, lisânlar, deriler rengârenk;
 Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.
 Kimi Hindû, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ...
 Hani, tâûna da züldür bu rezîl istilâ!
 Ah o yirminci asır yok mu, o mahlûk-i asîl,
 Ne kadar gözdesi mevcûd ise hakkiyle sefil,
 Kustu Mehmetçiğin aylarca durup karşısına;
 Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına.
 Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
 Medeniyet denilen kahpe, hakikat, yüz­süz.
 Sonra mel'undaki tahrîbe müvekkel esbâb,
 Öyle müthiş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.

Öteden saikalar parçalıyor âfâkı;
 Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı;
 Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
 Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
 Yerin altında cehennem gibi binlerce lâğam;
 Atılan her lâğamın yaktığı; yüzlerce adam.
 Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer;
 O ne müthiş tipidir; savrulur enkaaz-ı beşer...
 Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene,
 parmak, el, ayak,
 Boşanır sırtlara vâdilere, sağnak sağnak.

Saçıyor zırha bürünmüş o nâmerd eller,
 Yıldırım yaylını tûfanlar, alevden seller.
 Veriyor yangını, durmuş da açık sînelere,
 Sürü halinde gezerken sayısız teyyâre.
 Top tüfekten daha sık, gülle yağın mermiler...
 Kahraman orduyu seyret ki bu tehâdide güler!
 Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
 Alınır kal'a mı göğsündeki kat kat îmân?
 Hangi kuvvet onu, haşa edecek kahrına râm?
 Çünkü te'sis-i İlâhî o metin istihkâm.

Sarılır, indirilir mevki'-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevkîf edemez sun'-î beşer;
Bu göğüslerse Hudâ'nın ebedî serhaddi;
"O benin sun'-î bedî'im, onu çiğnetme!" dedi.
Âsım'ın nesli...diyordum ya...nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmûsunu, çiğnetmeyecek.

Şüheda gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar,
Yaralanmış temiz alnundan, uzanmış yattıyor;
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
Ey, topraklar için toprağa düşmüş, asker!
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.
Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhîd'i...

Bedr'in aslanları ancak, bu kadar şanlı idi...
Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?
"Gömelim gel seni târihe!" desem, sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin advâra da yetmez o kitâp...
Seni ancak ebedîyyetler eder istîâb.
"Bu, taşındır" diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
Rûhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;

Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ namîyle,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmiyle;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam datavan,
Yedi kandilli süreyyâ'yı uzatsam oradan;
Sen bu âvîzenin altında, bürünmüş kanına,
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvîzeni lebrîz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
Yine bir şey yapabildim diyemem hâtıranâ..

Sen ki, son ehl-i salîbin kırarak savletini,
Şarkın en sevgilisi sultânı Salâhaddîn'i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslâm'ı kuşatmış, boğuyorken hüsrân,
O demir çemberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, rûhunla beraber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a'sâra gömülse taşacaksın... Heyhât,
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...
Ey şehîd oğlu şehîd, isteme benden makber,
Sana âgûşunu açmış duruyor Peygamber.

Mehmet Âkif ERSOY

TIKIRLAR AİLESİ

Dr. Ali ÖZEL

sahibi olmuşlar. En büyük evlat Emine Şakir Ahmedin Ömerle evlenmiş. Emine-Ömer çiftinin evlatlarından Zeynep Cennetin Abdullahın Hacı ile, Ahmet Teyzesi Emine Bozun Kızı ile Ayşe, İmamın Hasanla (Burada köyümüzün yüzakı, yıldızı iyi ve büyük insan, Rahmetli imamızı hürmetle anıyoruz) Güllüstan Muhittinin Katibin oğlu Halis ile, son evlatları Bilal ise Muharrem'in, Hüseyin'in kızı Ayşe ile evlidirler.

Fil Ahmet-Şerife Akbay çiftinin ikinci evlatları Abdurrahman Ağabeydir, Fil Abdurrahman,

Bu sayımızda da kısada olsa Tıkır'lar aile grubunu anacağız. Okumuşu, esnafı, yıldızı bu bir aile grubumuzdur. Tıkırlar eskilerin eşraf tabiri ettiği oturaklı ağırbaşlı bir geleneğe sahiptirler. Eskiler iyi bilirler Tıkırların keşinin kokusu ile yedi dürüm ekmek yedim diyenleri hepimiz biliriz. Soyadı Kanunu çıktığı zaman sülalenin lakabını soyadı olarak almışlar ki geçmişlerine çok bağlı oldukları hırhallerinden bellidir.

Günlerden bir gün Tıkıroğullarından Hüseyin ile Deli Kerimlerden Ayşe Hanım evlenmişler ve Tıkır ailesinin temelini atmışlar. Delikanlı Tıkır Hüseyin delikanlı genç ve güzel Ayşe gelin, dede ve nine olma yolunda ömür tüketirken Ahmet, Şerife, Mehmet, Cafer ve Emine adlarında beş evlat sahibi olmuşlar.

1- Tıkır Hüseyi'nin birinci evladı Ahmet hayatının baharında, daha ondokuz yaşındayken evlenmiş ve kısa süre sonra rahmetli olmuş. Arkasında gencecik bir eş, Ayşe hanımı bırakmış. (Bu Ayşe gelin, Ali ustanın gelinidir, çok uzun boylu, sülün gibi, endamlı bir hanımdı)

2- Tıkır Hüseyin Ayşe çiftinin ikinci evlatları Şerife hanımdır. (Şerife hanım rahmetli, benim annemle yaşitti ve birbirlerini çok severlerdi) Şerife Teyze, Hacı Abdurrahmanlardan Ahmet Akbayla evlenmiş (fil Ahmetle) ve bu evlilikten Emine, Abdurrahman ve Ahmet olarak üç evlat

Abdurrahman ağabey, halim-selim olup değerli bir büyüğümüzdür. Abdurrahman Akbay Balcı Abdullah rahmetlisinin kızı Emine hanımla evlenmiş. Ahmet, Güllü, Güllüstan, Neriman ve Saniye. Abdurrahman-Emine çiftinin güzel evlatlarıdır. Bunlardan Güllüstan Mümin ustanın oğlu Mahmutla evlendi. Mahmut-Güllüstan çifti Anamur'da otururlar ve konfeksiyon işiyle geçinirler. Hatice, Emine, Ayşe, Mustafa ve Tahaları vardır (Mümin usta köyümüzün en iyi ve en eski ayakkabı ustasıydı, hatırnaz, çok yumuşak başlı, terbiyeli bir büyüğümüzdü. Anamur yolunu köylülerimize o demişti) İkinci evlat Neriman Esebaki Ali'nin oğlu Mevlütle evlidir. Mevlüt Antalya'da oturur ve sıva ustasıdır. Abdullah ve Zehraları vardır. Esebaki Ali, hali vakti yerinde çok çalışkan toprağın dilinden iyi anlayan bir büyüğümüzdü. Çakıllıda bizim harman komşumuzdu. Komşuluğuna doyum olmaz, her işte yardıma koşar, yemeyip yedirmesini severdi. Fil Abdurrahman'ın tek oğlu Ahmet İmamın Hasan'ın kızı ile evlidir. Antalya'da oturan Ahmet pasta-tatlı ustasıdır. Dördüncü evlat Güllü Delibaki Yusufun oğlu Mustafa ile evlidir. İzmir'de otururlar, ticaretle uğraşan Mustafa'ya iki oğlu ve iki kızıyla sağlıklı günler dileriz. (Delibaki Yusuf köyümüzün en aydın, en popüler kişilerindendi. Uzun zaman köyün muhtarlığını yapmıştı ve aynı zamanda iyi bir terziydi boşalmış iplik makarala-

rını alır, o makaraları yaptığımız tahta arabalara takardık. Yusuf dayı bizim nüfus cüzdanlarımızı da çıkartı vermişti)

Abdurrahman ağabeyin dördüncü kızı Saniye ise Ermenekli bir hemşehrimizle evli olup İzmir'de otururlar. İki evlat sahibidirler.

Şerife-Ahmet Akbay çiftinin üçüncü çocukları yine bir Ahmet Akbaydır. Fil Ahmet Ağabeyi hepimiz tanırız. Bu Ahmet Ağabey çok yönlü ve renkli bir hemşehrimizdir. Köyde terzilik yapıp dururken, ani bir kararla, Antalya'ya göç etmiş. Antalya'da İnşaat ustalığı yaparkende, yine ani bir kararla Avrupa'da Hollanda'da işçi olarak çalıştıktan sonra tekrar Türkiye'ye gelip Antalya'ya yerleşmiş ve İnşaat Müteahhitliğine başlamıştır. Şimdi Müteahhitlik yapmıyor ama gene canı sıkıldıkça kalkıp apartmanlar yaparak çoluk- çocuğuna birşeyler bırakmanın yollarını arıyor. Ahmet ağabey inanç ve iman yüklü, fedakar, hemşeri canlısı, misafir delisi, yedirip içirmesini seven, kararlı, istikrarlı örnek alınması gereken bir büyüğümüzdür. Ahmet Ağabey Hatip Hoca'nın Ahmedin kızı Bedriye Hanım ile evlidir ve bu evlilikten Melahat, Sabahat, Nezahat, Alaaddin ve Nefahat olmak üzere beş evlat hasil olmuştur.

Bunlardan Sebahat Antalyalı Ali Aksu ile evlidir. Ali iyi bir Mobilya ustasıdır. (Cana yakın, sempatik ve girişken olan Ali şimdide seracılığa heveslenmiş ve güzel seralar yapmıştır. Sayesinde evimizden domates ve biber eksik olmuyor) Sebahat-Ali çiftinin Mehmet ve Betülleri vardır. Melahat Eskişehirli Sadık Avşar'la evlidir. Sadık İnşaat Ustasıdır ve Ahmet isimli bir evlat sahibidir. Nebahat köyümüzün sevilen büyüğümüz Kadir Hasan'ın oğlu ve hepimizin sevdiği Mustafa Öğüt ile evlidir. Mustafa başarılı bir mimar, terbiyeli, saygılı, çalışkan, dürüst bir kardeşimizdir. Antalya'da kurtlar arasından sıyrılarak belediyeceilikte köyümüzün en başarılı ismi haline gelmiştir. Büyükşehir Belediyesinde bütçe komisyon üyesi, Kepez Belediyesi'nde de Belediye İmar Müdürüdür. Benim dileğim hemşehrilerimize yardımcı olma hususunda daha gayretli olmasıdır, Hasan ve Merveleriyle sağlıklar dileriz.

Ahmet oğullarının son çocuğu Nezahat ise lise mezunudur ve muhasebe uzmanıdır.

3- Tıkır Hüseyin- Ayşe nine çiftinin üçüncü evlatları Mehmet Tıkır'dır. Tıkır Mehmet diye bilinen hatırnaz, efendi, eli yüzü düzgün, güvenilir, adı hiç bir menfiye karışmayan, kendine has bir konuşma tarzı hal ve hareketleri ile sevilen-sayılan, hatırlı bir büyüğümüzdür. Köyümüzün hali vakti yerinde-merhametli, eşraf ailelerindendir. Mehmet Dayı Eresillerden Ayşe abla ile evli idi ve bu evlilikten Hasan Hüseyin-İbrahim ve Ahmet isimli üç erkek ev-

lat sahibi idiler.

En büyük evlat Hasan Hüseyin Tıkır, Cafer amcasının kızı Emine ile evlidir. İstanbul'da konfeksiyon ve tekstil ağırlıklı olarak ticaretle uğraşmaktadır. Kendisinin bir hayli zaman evvel İstanbul'dan şehrin en popüler yeri olan İbnülemin Handa görmüştüm. İstanbul İbnülemin Han konfeksiyon-vs. bunların yayması ve söylenmesi kolay, ama mekan tutup ticaret ehli olmanın ne demek olduğunu bilen bilir. Hasan Hüseyin çok ağır başlı, çok temiz, hatırnaz, güler yüzlü bir kardeşimizdir. Hasan Hüseyin-Emine çiftinin Mehmet Ali, Serhat, Alparslan, Ayşenurları vardır. Mehmet Ali askerliğini yapmış lise mezunudur. Damatlığını da görürüz inşallah. Küçük oğlu Ferhat Alparslan İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesini bitirmiştir şu anda yüksek lisans görmektedir. Kendisini tebrik ederek öpüyorum. Kızları Ayşenur ise lise talebesidir. Ev kızımı doktor olarak görmek istiyoruz. Zor değil, sadece biraz gayret ve istekli olmak yeterlidir.

Tıkır Mehmet dayının ikinci oğlu İbrahim Tıkır'ı hepimiz yakından tanıyoruz. Vakfımızın üyelerinden ve ilk başkanıdır. Köye faydalı olmak için elinden gelen gayreti gösteren çok nazik, hürmetkar, bilgili yetişmiş bir kardeşimizdir. Hele kaparı bitkisininin köyde tanınması, seki başta olmak üzere köyümüzün ağaçlandırılması hususunda önemli gayretleri vardır. İnşaat Mühendisi olan İbrahim Tıkır, Konya'da serbest çalışmaktadır. İçel-Erdemli'den lise öğretmenini Fatma hanım ile evlidir. Kızları Ayşegül O.D.T.Ü.'de Mimarlık Tahsili yapmaktadır. Oğulları Mustafa Tuğrul lise öğrencisidir. İbrahim kardeşimizden, köye olan ilgi ve hizmetlerini devam ettirmesini istiyoruz. Tıkır Mehmet Dayının üçüncü oğulları Ahmet Tıkır, ağabeyi gibi İstanbul'da yerleşmeyi ve iş kurmayı seçmiştir. Konfeksiyon imalatı ile uğraşır. Hemşehrilerimizden Merneklili Mustafa Çınar'ın kızı Nazife Hanım ile evlidir. Bir oğulları, iki kızları vardır. Oğulları Yavuz Selim, S.Ü. İşletme Fakültesi'nde okumaktadır. Kızlarından Ayşe lise öğrencisi, Şeyma İlköğretim Okulu'nda okumaktadır.

4- Sıra Tıkır Cafer'e geldi. Yani Hüseyin-Ayşe çiftinin dördüncü oğulları Cafer Tıkır'dan bahsedeceğiz. Cafer dayı da ağabeyi Tıkır Mehmet gibi köyümüzün hatırlı, halivaktiyerinde, çok çalışkan, toprağın dilinden iyi anlayan, güçlü kuvvetli kimseye kötülüğü dokunmayan yüzü hafif çiçek bozuğu, dili hafif peltek, yedirip içirmesini seven, inanç ve iman yüklü bir büyüğümüzdü. Aşağı dikmende (olukönün de) bizim sınır komşumuzdu. Her işimize koşardı. Onu hep abdest alıp, namaz kılarken ki hali ile hatırlıyorum. Cafer dayı, dayısı Tatkerimin kızı Ayşe abla

ile evliydi (Ayşe Abla'nın, İlkıda, keçileri yüksek sesle gramper, kabıs, küfeli, kıvrık gibi isimlerle çağırması benim hoşuma giderdi) Cafer dayının Şehriban, Emine, Kerim, Hüseyin gibi dört evladı vardır.

En büyük evlat Şehriban benim halamın oğlu Abdurrahman Güçlü ile evlidir. (Abdurrahman güçlü uzun yıllar Fransa'da bazende Arap ellerinde ömür tüketip çocuklarına istikbal temin etmek için çabaladı. Şimdi köye döndü. Halamın oğlu bir tanedir ve örnek alınacak bir mücadele adamıdır)

Şehriban-Abdurrahman çiftinin Mustafa, Metin, Dilber, Güllü ve Sabahattin olmak üzere beş evlatları vardır.

Mustafa, siyasal bilgiler fakültesi mezunudur. Böylesi bir okulda okumak her babayiğidin harcı değildir. Halamın torunu olan Mustafa ile bir hayli zaman önce İstanbul'da görüşmüştük. Hal ve hareketlerini, tavırlarını, bir akraba büyüğüne olan saygı ve yaklaşımları ile ve kardeşi Metinle beraber beni, kendilerine hayran bırakmışlardır. Mustafa yine Çetmi kökenli, Eresillerden Mustafa onbaşının torunu Güler hanımla evli olup Şule ve Abdurrahman Yusuf'ları vardır. İstanbulda oturan Sevgili yeğenimiz ticaretle uğraşmaktadır. Metin Güçlü'de ağabeyi gibi İstanbul'da oturur ve tekstille uğraşır. Siirt kökenli Fatma hanımla evlidir. İki kız çocukları vardır. Dilber Aşvarlı hemşehrilerimiz Erdoğan Demirhan ile evlidir iki kız evlat sahibidirler. Güllü Tahir ağabeyimizin oğlu Hüseyin Bayramla evlidir. Onlarda iki evlat sahibidirler. Son evlat Sabahattir. İstanbul'da Ticaret erbabıdır. Bekardır, yani damat adayıdır. Bu hesaba göre halam oğlu Abdurrahman (Çekiç) sekiz torun sahibi iken biz hala nerelerde geziniyoruz.

Tıkır Cafer dayının ikinci kızı Emine'nin amcası oğlu Hasan Hüseyin ile evli olduğunu daha önce yazmıştım

Tıkır Caferin ilk oğlu Kerim Tıkır'da cümlemizin yabancıları değildir. Köye ve vakfımıza olan ilgisini hepimiz biliyoruz. Bu Kerim bizlerin Tacalaklığa soyunduğumuz yıllarda daha çocuktı. Hepimiz gibi burunlar sümüklü, entarilerimizin önü kirden kaytan tutmuş, olanlardandı.

Cafer dayının bu ilk oğlu onun tosunu ve Taşarlaşıydı. Daha sonraları Kerimle Antalya'da gördüğüm zaman her şey değişmişti ve Kerim artık eskilerin sümük topağı değildi. Boyuna posuna, kaşına gözüne, hani su yüzüne bakılmaz bir delikanlı değişimin tipik bir örneğidir. Üsletik çağın geçer akçesi olan elektrik-elektronik öğretmeni idi. Son derece saygılı, hürmetkar ve sokulgandı. Bir arayış içindeydi. O günler giydiği gömleğin kendisine dar geldiğini anlamıştı. Herkesin devlet kapısına sırtını dayamaya

can attığı bir sırada Kerim öğretmenlikten istifa etme cecaretini göstermişti ve bir meçhule gidercesine İstanbul'un yolunu tutmuştu. İstanbul'da amcası oğlu H.Hüseyin ve Mevlüt Karadenizle dirsek teması kurarak Muhiti tanımaya çalışmış onların tecrübelerinden faydalanmasını bilmişti.

(Mevlüt Karadeniz İstanbul'un belkide Türkiye'nin İktisadi kalbi durumundaki Tahtakale'de ilk iş yeri açıp, tezgah kurabilen bir değerli kardeşimizdir. Dört dörtlük, çalışkan hemşeri canlısı, vatan millet sevgisi, yüksek din ve iman yüklü bu kardeşimize sağlıklar diliyoruz). Aynı şekilde Bursa'da da Mehmet Ünal ve Memiş Usulanla dirsek temasına geçen Kerim kısa zamanda tecrübe sahibi olmuştu. İnsanları değirmen gibi öğüten İstanbul'da önce takı tay durmasının sonra yürüp koşarak söz sahibi bir işadamı olmasını beceren değerli kardeşimizle övünür, sevinir, tebrik ederiz. Kerim Bozkır'ın Sazlı köyünden Mehmet Gümüş beyin kızı Fatma Hanımla evli olup, Nurbanu ve Cafer Burakları vardır.

Cafer dayının döndüncü evladı Hüseyinde İstanbulda oturur. Liseyi bitirdikten sonra ağabeyi ile çalışmaya başlayan Hüseyin'de Bozkır Sapran Köyü'nden Fahrettin beyin kızı Hatice hanımla evlidir.

5- Tıkır Hüseyin-Ayşe çiftinin beşinci evlatları Emine Abla, Bozoğlan Mustafa ile evlidir. (Bozoğlan Mustafa benim annemin Teyzesinin oğluydu, yani akrabamızdı). Emine-Bozoğlan çiftinin Şerife, İlbak, İsmihan, Hulusi, Ali gibi evlatları dünyaya gelmiştir.

Bu kardeşlerden Şerife-Mehmet Aydoğdu (Katip Ali Mehmet) ile evli olup, Fadimana, Yusuf ve Melihaları vardır. İlbak Mustafa Arı ile evlidir. (Sarı Mustafaların Mustafa) Fadimana ve Hüseyinleri vardır. İsmihan teyzesinin torunu Ahmet Akpınarlar (Şakir Ahmedin Ömerin oğlu) evli olup, Perihan, Pervin ve Orhanları vardır. Emine-Bozoğlan çiftinin döndüncü evlatları Hulusi İnşaat Mühendisidir (henüz tanışamadık). Serbest çalışan sevgili Hulusi kardeşimiz lise öğretmeni ve Konyalı olup Ayşe hanım ile evlidir. Aileye, evlatları Esmâ, Ebruları ile Fahriyeye sevgiler yolluyorum.

Bozoğlan dayının en küçük oğlu Ali Antalya'da DSI de topograf olarak çalışmaktadır. (Topoğraf yeryüzü şekillerinin, bağ,bahçe, dağ, tepe vs. haritasını çıkaran önemli bir meslektir) Ali ile seyrekte olsa görüşüyoruz. Ali Aksaraylı Nuran hanımla evlidir. Oğulları Mustafa, Bozoğlan dayının adıdır.

Böylece Tıkır Ailesini tanıtmış olduk. Sırası geldikçe tüm ailelerimizde tanıtılacaktır.

Daha deniz görmemiş bir çoban çocuğuyum,
Bu dağların eskiden aşinasıdır soyum.
Bekçileri gibiyiz, ebediyen buraların,
Bu تنها derelerinin, bu vahşi kayaların
Görmediği gün yoktur sürü peşinde bizi,

Okumak yok, yazmak yok, bilmeyiz eski yeni,
Kuzular bize söyler, yılların geçtiğini,
Arzu, başlarımızdan yüksek;
Önümüzde bir sürü, yanımızda bir köpek,
Dalastırıp dururuz aynı sılayı,
Her adım uyandırır acı bir hatırayı.

Anam bir yaz gecesi doğurmuş beni burda,
Su karşı ki bayırda verdim kuzuyu kurda.
Hülyana karışmasın ne şehir, ne de çarşı,
Yamaçlarda her akşam batan güneşe karşı
Uçan kursları düşün, geçen kervanları al
Madem ki kara bahtım adını koydu çoban!

Kemalettin KAMU'dan değiştirilerek
Hayatı, Şahsiyeti ve Şiirleri
Türk Şiir Antolojisi

Çetmi'de Düğün

Ahmet BALCI

Yıl 1979 bundan tam yirmi bir yıl önce idi. Çetmi'de düğün oluyordu nasıl oluyordu dersiniz aşağıdaki resimde görüldüğü gibi gelin ata bindirilip eşyaları katırlara yükleniyordu. Her katırın sahibi başında olurdu katırların yularlarına el emeği göz nuruyla işlenmiş işlemeli mendiller bağlanırdı. Önde bayrakçı yürür arkasında gelin atı arkasında hocalar önde halk arkasında kadınlar ve en arkada eşya yüklü katırlar her katırın üzerinde yörük dokuması ala kilimler örtülmüş olarak kız evinden çıkılıp hocalar ilahiler söyler halk arkadan amin çağırarak köyün münasip yerlerini dolanarak düzenli bir şekilde oğlan evine gelinirdi. Katırlardaki eşyalar yıkılıp eve çekildikten sonra sıra gelinin attan inmesine gelirdi. Atın başında gelen gelinin yakın akrabası tarafından gelinin kayın babası ve kaynanası çağırılır onlardan gelin adına yakını tatmin olursa gelini attan indirir sıra geline para takılmaya başlar yine gelinin akrabası damadın akrabalarını yakınlık derecesine göre isim isim çağırır herkes gönlüne göre vazifesini yaptıktan sonra para takma işlemi sona erer ve gelin eve girer. Sıra at sahibine gelir at sahibi ata binerek birkaç defa atı dolaştırıp damat evinin kapısına gelir. Her gelişinde atın başına bir havlu bağlanırdı. Böylelikle düğün biter düğün sahibine hayırlı olsun dilekleri yapılırdı. Niye böyle oluyordu diye sorarsanız o zamanlar kasaba içinde yol yoktu, gelini bindirecek taksi yoktu, eşyasını atacak kamyon yoktu, o zamanlar Almanya'dan gelenlere anlatılırdı. Avrupa'nın böyle kasabalarında böyle köylerinde her tarafı asfalt yol, herkesin bir arabası var diye bizlere anlatılırdı. Bizlerde hayal ederdik, burarlarda yollar açılır mı, arabalar olur da bizler görürmüyüz diyorduk. Evet gördük. Bazı yenilikler oldu, yollar açıldı asfalt olmasa bile beton kaplama veya parke taşı döşendi. Herkesin olmasa bile bazı kişilerin arabası, taksisi oldu. Katırlara yüklenen eşyalar arabalara atılır gelin taksiye biner insanların bazıları arabalara biner, dolaşır. Bir kısmı da düzensiz bir şekilde ya dağılıp gider ya da yakın yollarından oğlan evine geliyor. Düğün sahibine hayırlı olsun dedikten sonra dağılıp gidiyorlar. Çok şeyler değişti bazı yenilikler oldu ama bunun karşılığında eski örf ve adetlerimiz

intizamımız kayboldu esas kaybolan herkesin düğününde cenazesinde ve köyün ortak menfaatleri olacak hayırların yapılmasında canla başla çalışan maddi ve manevi hiçbirşeyini esirgemeyen, haksızlığa tehamül etmeyen herkesin yardımına koşan, bu değerli insanlarımızı kaybettik. Aşağıdaki fotoğrafa baktığımız zaman bunu daha iyi görür daha iyi anlarız. Bu fotoğraf çekileli uzun bir zaman olmamış yirmibir yılın nasıl geçtiğinden haberimiz bile yok ama düşündüğümüz zaman çok şeylerin değişmiş olduğunu, çok değerli insanların aramızdan kaybolduğunu, geçen zamanın telafisinin mümkün olmadığını, daha da iyi anlıyoruz. Anlıyoruz da bir yirmi sene sonrasını düşündüğümüz zaman nelelerin olacağını kimlerin kalıp kimlerin öbür aleme göçeceğini biliyormuyuz. Tabiki bilemeyiz uzakmış gibi görünen zaman, bakarsın bir anda gelivermiş ama acaba biz var mıyız yok muyuz işte bilemeyiz işte kendimizi ona göre hazırlayabilmemiz önemli.

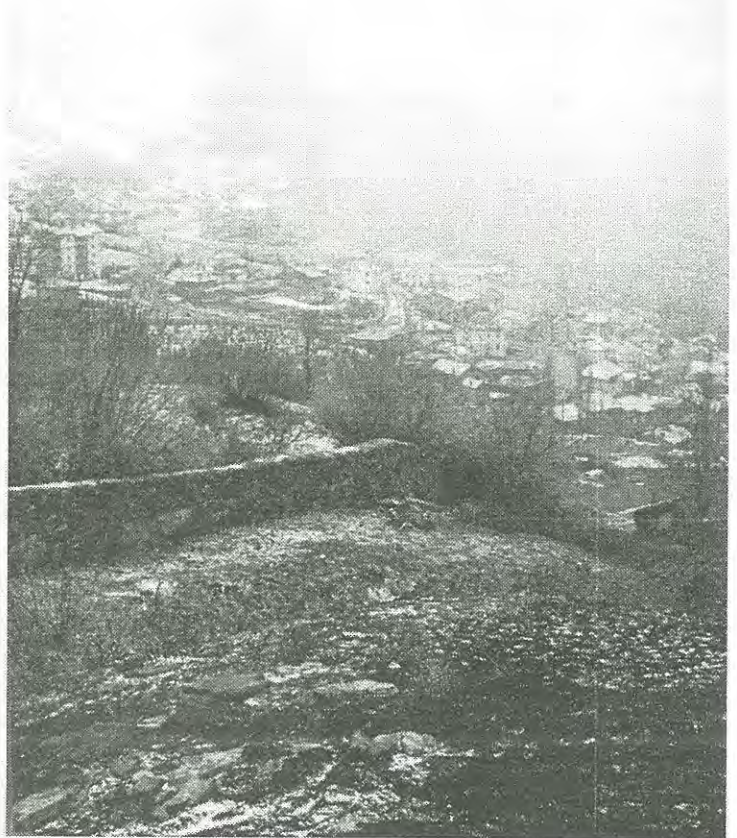
Ahh.... işte bunu düşünebilsek, kalbimizde ki dünya sevgisini biraz olsun azaltıp da yerine ALLAH sevgisini koyabilsek, ahiret hayatını biraz olsun hatırlayıp, insanlara faydalı olabilesek, iyilik yapabilesek, fikir ve düşüncelerimizi hal ve hareketlerimizi halkın sevgisine göre değil de, Hakk'ın sevgisini kazanmaya yönelik uygulayabilirsek, öbür aleme göçtüğümüz zaman kendimizi kötülükle değil, iyilikle andırabilsek, işte o zaman ne mutlu bizlere ki, Cenab-ı ALLAH cümlemizi dünyada ve ahirette sevdiği kullarıyla beraber eylesin. Mutlu yarınlar dileğiyle hepimiz ALLAH'a emanet olalım.

Sevdasız Şiir

Ali Osman BALCI

Yağmur hüznüyle yürüdüüm
 Sitem yüklü yolların karanlığında
 Sensiz, yolların yüzleri kirli
 Adımlar nereye gittiğinden habersiz
 Yalnız toprak kokusunda vardın sen
 Bendeniz yüzüüz çamur kıvamında
 Şuracıkta kalbim düştü
 Sen düştün ardından
 Umut düştü sevda düştü
 Kalbimin boşalan yerine
 Bulutsuz semadan bir yağ düştü
 Ve sonsuz sancılar düştü
 Hezeyansız ölümlün beşiğine
 Ve gözlerim oldu sancılar
 Beni ağrıyan yerime götürdü
 Orasıydı, işte orası
 Dumansız bir ateş vardı orada
 Yok vardı
 Hiç vardı
 Git vardı
 Ve ruhsuz bedeniyle kalem vardı
 Ayaklarım oldu kalem
 Götürdü beni götürdü
 Tozlanmış kelimelere
 Unutulmuş düşüncelere götürdü
 Beni olmayan sevgiliye götürdü.

MEHMET ŞAŞMAZ

Mehmetoğlu 1336 doğumlu Mehmet Şaşmaz Ölüm 1992 Senesi

Sene 1971 mevsim bahar ayları, kardeşim Celal ve ben Halis Antalya'da çalışıyorduk. Babam, annemin kolu kırıldığı için köye gitmiş, evdeki yiyecek ekmeği komşu ve akrabalar yapıveriyorlar, evin hizmetleri aksıyor. Tabi bu yaşam zor ve garip olan meselelerle dolu Antalya'ya İnce Mehmet rahmetli gelecekmış. Babam; Mehmet Şaşmaz bize mektup yazmış ve İnce Mehmet'le göndermiş. Para gönderin dememiş ama şu beyitleri yazarak halini arzetmiş. O zaman da Muzaffer ağa-beyim askerde idi.

*Ailemin kolu kökten kırıldı.
Muzafferim mektup atmaz darıldı.
Garip babam, kalemine sarıldı.
Mümkün ise biraz yardım eyleyin.*

*Nobut ekim ekinliğin düzüne.
Garip kaldım kınse bakmaz yüzüme.
Aslanlarım, darılmayın sözüme
Mümkün ise biraz para gönderin.*

*Muzaffer askerde mektup atmıyor
Mehmet ağan memur, işe gitmiyor
Ali, Zeki küçük, gücü yetmiyor
Aslanlarım biraz yardım eyleyin.*

*Kötülük yok Allah bilir özümü
Kırkbeş gündür tıraş etmem yüzümlü
Oğlanlarım kırmaz benim sözümlü
Mümkün ise biraz para gönderin.*

*Mehmet ağan daha bekar duruyor.
Bazı dostlar, balimizi soruyor
Çilek oğlu inat edip duruyor
Gadir Mevlam yardım eder inşallah*

*Camiye kahveye, varamaz oldum
İşimi gücümü bilemez oldum
Ellerin içinde, bep rezil oldum
Aslanlarım biraz para gönderin
Sağolursam hepinize öderim*

Demiş, bizde mektubu alıp oku-yunca hemen 500 lira kardeşim Celal 500 lirada ben koydum 1000 lira ola-rak İnce Mehmetle, babama gönder-dik. E hayat bu varlıkla yoklukla, çi-leyle acı tatlı günler geçiyor ömür biti-yor ama geride ancak, bu sözler kalı-yor.

Gene yıl 1974 baharı yayla göçümü zamanı, millet yay-laya göçtü. Ben de anamı, babamı, çakallı yaylasına göçür-düm ve Antalya'ya çalışmaya gittim. Mehmet ve Muzaffer evli ikiside köydeler. Babam yaylada yalnız yanında Annem ve küçük kardeşim Zeki var. Tabi tarla zamanı, tarla sürüle-cek, nadas yapılacak, babam öküzleri boyunduruğa koşmuş sabana takmış tarla sürmeye başlamış tabi bu ağaç saban, ihtiyarlık bir yandan yalnızlık bir yandan, sıcak çökmüş o sı-rada öküzlere, zalım bir bögelek gelmiş, sabanın okunu kı-rıp kaçmışlar, babamın, morali bozulmuş ve ardıc ağacından bir ok keserek saban oku yapmaya başlamış hem sabanı ya-pıyor hemde şu beyitleri söylü- yormuş.

*Sabanımın oku ardıc dorusu
Hücum etti bögeleğin sürüsü
Yardım etmez oğlanların birisi
Zeki oğlum imdadına sen yetiş*

*Öğendiremi sorarsan karambık dalı
Garip olanların, böyle olur balı
Az sürersin, diye bağırır; karı
Zeki oğlum imdadına sen yetiş*

Ben, Halis Şaşmaz babamın bu sözlerini bildiğim kada-ryla 5.3.2000 Cumartesi Konya'da kardeşim Ali'nin evinde hasta idim, kağıt üzerine yazdım.

Halis Şaşmaz
Mehmet Oğlu 1952 Doğumlu
Çetmi Halkından

ÇETMİ'YE DOĞRU

Gönül kalk gidelim Çetmiye doğru
Karşımda uzadı gurbetin yolu.
Çekiyor memleket çekiyor kanı
Can çekecek kadar güzelsin Çetmi

Coşar boz bulanık derenin suyu
İçinde çok gizli sırlarım dolu
Bana derler deli Hasan'ın Mehmed'in oğlu
Sana bir canım var veririm

Seni özlemiyen çetmili yoktur
Efsane değerın anlanmaz çoktur
Karşında yemyeşil gökseki kalır
Çok köye destanlar yazarsın Çetmi

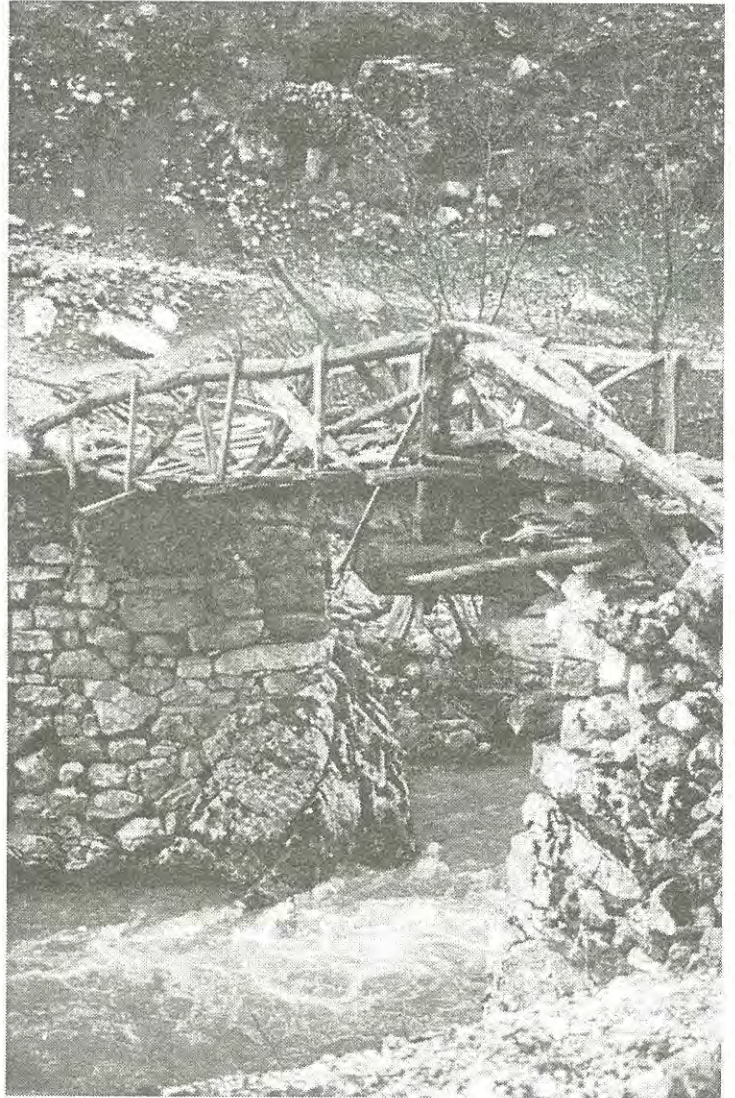
ÇETMİ
Ali Bircan

Tarihe bakarsan çok eski yaşın
Kaleler çevirmiş etrafı taşın.
Toros dağlarında en yüksek başın
tarihte efsane değersin çetmi

Çok beyleri beslemişsin. Aşılan
Kocatmışsın yiğitleri kazma ilen iş ilen.
Hep evlerin ağaç ilen taş ilen
Değerin biçilmez gönlümde Çetmi

Taşkentten ayrılır taşlıdır yolu
İçinden akıyor Gök suyun kolu
Serindir havası soğuktur suyu
Bir cennet misali kalırsın Çetmi

Baharılan çok şenlenir dağların
Viran kalmış hep kurumuş bağların
Akıp gider derelerden suların
Elimde çiçeğim sevdamsın Çetmi

ARICILIK

Bayram YERLİKAYA

rılan sermaye ve verilen emeğe karşılık, en kısa zamanda en çok kar getiren bir ek meslektir.

Hayatınız boyunca kullanabileceğiniz ve hatta evlatlarınıza en gelirli bir miras olarak bırakabileceğiniz bir arılı fenni kovani temin etmek için, bir defaya mahsus olmak üzere yapacağınız birkaç

milyon liralık masraf yeterlidir.

ARICILIK AZ YER İSTER

Bahçenizin bir köşesi, kümesinizin, kömürlüğünüzün üzeri, balkon, pencere önü, çatı arası, komşunuzun dostunuzun bahçesinde bir duvar dibi her zaman bir kaç arı kovani yerleştirmeye yeterli olabilir.

ARICILIK ÇOK KARLI BİR İŞTİR

Bir arı ailesi, mahalli şartlar ve mevsimin gidişine göre yılda en az 5-10 kilodan tutunuz, 50-80 ve hatta 100-200 kilo bal verir.

Türkiyemizde, bilgi, ihtimam, sabır ve sebatla yapılan fenni arıcılıkta, senelerin ve kovanların ortalaması olarak bal verimi, bir kovandan 20-30 kilodan aşağı düşmez.

Her devirde balın kilosu 1 kg. peynir ve tereyağı fiyatından aşağı satılmadığına gö-

Arıcılık, dar ve mahdut gelirli vatandaşların geçimini kolaylaştıracak, her yaştaki çiftçi, memur, emekli, esnaf, din adamı ve bilhassa öğretmenlerin boş vakitlerini kıymetlendirecek, tatillerini hoş geçirecek faydalı, zevkli tatlı bir meşguliyettir.

Yalnız bir kaynaktan suyunu alan çayların yazın kuruması gibi belli bir günlük, haftalık, aylık alan sabit gelirli vatandaşlarında zaman zaman sıkıntıya düştüğü görülebilir. Bu kimseler için Arıcılık yalnız maddi bir destek olarak kalmaz, çok zevkli ve eğlenceli gelen uğraşısı ile insanı dinlendirir, can sıkıntısını giderir, ruhen kuvvetlendirir.

Arıcılık yaparak iyi geçim ve yaşam suyunu bir kol daha eklenmiş olur.

ARICILIK AZ EMEK VE MASRAF İSTER

Arıcılık, ziraatin türlü şubeleri içinde; yatı-

re, her kovanın yıllık gelirini siz kaleme vurunuz.

Arazide 1 metrekaresinin dörtte birinden daha az yer işgal eden 1 fenni kovanın senede sağlayacağı geliri hangi kültür arazisinin 1 dekarı verebilir?

Her halukarda zarar diye bir riski olmayan, kuruluştan sonra hemen hemen hiçbir masrafı gerektirmeyen fakat her yıl aşağıdaki çok çeşitli ürünleri ile önemlice gelir sağlayan bir zanaattır.

2- BAL

Güzel yurdumuzun dağlarında, ovalarında, yaylalarında ve vadilerindeki çok mülvinni çiçeklerden arılar tarafından elde edilen nefasetli, tatlı şifalı bir üründür.

ARI SÜTÜ;

Son yıllarda arının, insana verdiği baldan defalarca kıymetli bir cevher daha bahsettiği öğrenilmiştir. İnsan bünyesi üzerindeki fiziki, ruhi ve hormonal tesirleri en ufak bir şüpheye yer bırakmayan bu madde ARI SÜTÜ'dür.

Kovanlardan alınması, baldan daha kolay olan Arı Sütü'nün tazesinin 3 ila 5 gramı, bir kilo bal fiyatından aşağı düşmez.

İlkbaharı her köşesinde arılar için çok elverişli geçen güzel yurdumuzda 1 kovandan senede 15 ile 20 gram arasında ARI SÜTÜ elde etmek mümkündür.

SAĞLIĞIN VE UZUN ÖMRÜN BAŞ BESİNİ POLEN:

Üretimi, tüketimi, satımı ve saklanımının kolaylığı ile en büyük gelir kaynağı olan polenin hakikisini ve zararsızını ancak arılar arka bacaklarındaki sepetçiklere birbir çiçekten derleyerek toplayabiliyor.

DAHASI DA VAR

Sanayinin çok geniş dallarında, mabetle-

rin nurlandırılmasında, bilhassa fenni arıcılıkta hazır petek imalinde kullanılan ve her zaman kilosu Tereyağ fiyatından 2 misli müşteri bulan Bal Mumu; yine ilaç sanayiinde aranan propolis ve tabalette (Tabiplikte) bir çok romatizmal hastalıkların tedavisinde kullanılan arı zehiri ile, arıların tabii çoğalma vasıtası olan OĞULLAR ve de genç ana arılar, arı ürünleri binasında çok önemli yer tutar.

Arı; ruha sukunet, gönüle ferahlık veren meraklı, eğlenceli bir meşguliyet olduğu kadar, insana; tabiat meçhullerini araştırmanın zevkini çok düzenli iş bölümünün ve hemcinslerine faydalı olma gayretinin de en güzel örneğini verir.

PROPOLİS NEDİR?

Propolis; reçineli, acıca keskin kokulu sarımsı bir maddedir. Bunu genellikle ağaçların taze sürgünlerinden toplarlar.

Arılar kocan uçma deliğini daraltmak, diğer çatlakları, delikleri tıkmak ve kovandan dışarı atamadıkları zararlıları öldürdükten sonra mumyalıyarak taaffüğünü önlemek için propolis kullanırlar. Propolis her türlü mikropları kısa sürede yok ettiği ve cilt kanserini iyi ettiği bir çok neşriyatta önemle vurgulanmaktadır.

Arıcılarımız kovanlarından kazıdıkları bu propolisleri atmaktadırlar halbuki antibiyotik özelliğinden dolayı çok kıymetli bir madde olan propolis atılmayarak saklanmalıdır.

İlaç, boya ve cila sanayiinde çok aranan bu arı ürününün kısa zamanda değerlendirileceğini umarım.

İNSANLIK TARİHİNDE ARI

15 bin yıl evvelki insanların arılarla meşgul oldukları kaya ve ağaç koyuklarındaki yuvalarında bulunan bal ve bal mumunu çıkardıkları meskenleri olan mağara duvarlarına çizdikleri resimlerden anlaşılmaktadır.

Dünyada balın kuvvet ve kudret verici hassası ve birçok hastalıkları tedavi edici özelliğinden ona mukaddes ve şifalı bir besin olarak bakılmaktadır.

Tarih boyunca arıya idarecilik, tutumluluk, çalışkanlık, kuvvet, kudret ve fatogat timsali olarak bakılmıştır.

Anadolumuzda 3300 yıldan beri yapıldığı boğazköy kazılarında çıkarılan taş kitabe üzerinde kanunnameden de anlaşılan arıcılık hakkında atalarımız;

Arı gibi eri olanın cennet gibi yeri olur.

Bahçesinde arısı olanın kesesinde sarısı olur.

Ya uçar kuşun ya döner taşın olmalı

Arı insanı haberi olmadan zengin eder

Bayırda bağını, evinde sağını, bahçende arını eksik etme

Dünyada arıcılıktan başka daha helal bir iş olamaz

Arı kendisi ile meşgul olanlara üstün bir zeka ve güzel huylar kazandırır.

ÇETMİDE ARICILIĞIN YERLEŞMESİ VE GELİŞMESİ

1- Devletimizin ilk olarak Adi kovanlarla çalışan Arıcılarımıza fenni kovan ve Arıcılık malzemeleri yardımıyla bulunması

2- Arıcılıkla uğraşanlara kurs açılması ve ilkbaharda Adi kovanla çalışan Arıcıların Arıları kurs öğretmeni nezaretinde fenni kovanlara aktarılması

3- Arıcılık yapmak isteyenlere Ziraat Bankası arıcılığı ile uzun vadeli ve düşük faizli kredi verilmesi

4- Arıcılıkla uğraşanların bildiklerini birbirine anlatması ve birbirlerine yardımcı olmaları

5- Temmuz ve Ağustos aylarında Arıcılık müsabakaları tertip edilerek en iyi çalışan arıcı yılın arıcısı seçilerek ödüllendirilmeli.

6- Günümüz arıcılığı için çok önemli olan Ana arı yetiştiriciliğine önem verilmeli.

Bayram YERLİKAYA

S.Ü Taşkent Meslek Yüksekokulu

Arıcılık Bölümü 1. Sınıf

BOLAY KÖYÜ

Bolay Kasabası Konya İline bağlı Taşkent ilçesi sınırları içerisinde yer almaktadır. 1990 yılı Genel nüfus sayımına göre nüfusu 2194 kişi olan Bolay Taşkent'e 24 km. Hadim'e 37 km Konya'ya 160 km, Ankara'ya 420 km. uzaklıkta bulunmaktadır.

Bolay Köyü 1994 yılında belediye statüsüne geçmiştir. Bolay Kasabası Konya ilinin güneyinde, Göksu ırmağının Toros dağları arasında bir bölgede yer almaktadır. Bolay kasabasına ulaşım oldukça zor şartlar altında gerçekleşmektedir. Deniz seviyesine yüksekliği 1650 metrede kurulmuş olan Bolay'a ulaşım sadece karayolundan sağlanabilmektedir. Konya-Ermenek yolundan yaklaşık 24 km, içeride olan Bolay'ın özellikle kış aylarında zaman zaman yağın kar yağışlarına bağlı olarak çevre yerleşimlerle bağlantısı kısa dönem içinde olsa kesilebilmektedir.

Bolay yakınlarında M.Ö. 1300 yıllarında Romalıların ve Etilerin yerleşmiş oldukları çevrede bulunan harabelerden ve tarihi eserlerden anlaşılmaktadır. Yerleşim yerinin denizden yüksekliğinin 1650 metre civarında olması ve buna bağlı olarak ay'ın uzun süre gökyüzünde görülebilmesi nedeni ile kasaba çok uzun zamandan beri BOLAY ismi ile anılmaktadır. Daha önceki yıllarda Hadim ilçesine bağlı

olan Bolay Taşkent ilçe olduktan sonra Taşkente bağlanmıştır.

Konya İlinin dağlık kesiminde kurulu olan Bolay Kasabası il geneline göre biraz daha fazla yağış görmektedir. Yaz aylarında fazla sıcak geçmemektedir. Bolay'da, Meşe ve Ardıç ağaçlarının yanında Kavak ve Söğüt ağaçları da bulunmaktadır.

Bolay'da, Kasaba halkının büyük çoğunluğu yaz aylarında Kocapınar ve Akarca Yaylalarında oturmaktadır. Halkın büyük çoğunluğu tarım sektöründe çalışmaktadır.

Bolay'da binalar ağırlıklı olarak yığma taştan yapılmış olup, tamamına yakını iki katlıdır. Elektrik ve suları mevcuttur. Evlerin iki katlı oluşu alt katı ahır ve samanlıktan oluşmasındandır. Halkın yaklaşık büyük çoğunluğu küçük çapta tarım, hayvancılık ve arıcılıkla geçimini temin etmektedir.

Bolay Kasabası, Konya İline bağlı olmasına rağmen Alanya İlçesine 100 km. uzaklıkta, Toros dağlarının eteğinde, etrafı kayalıklarla çevrili az gelişmiş şiirin bir beldedir.

Gazi GÜNER
Bolay Belediye Başkanı

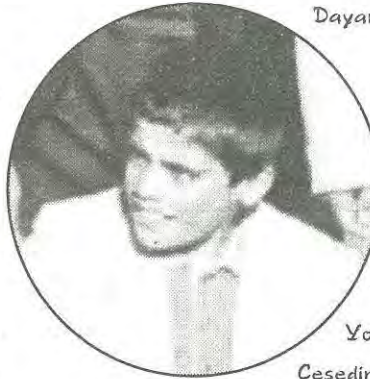
A. Osman Balci'ya

Bir ikindi üstü gittim buradan
Acı haberini duydum dostlardan
Kurtarın gülümü cöskün suların
Dayanılmaz gülüm senin acına

Bozbulanık sellere kapıldın gittin
Ardından bizleri perişan ettin
Şimdi belledim kadrin kıymetini
Nasıl dayanayım gülüm ben sana

Bulamadık yavrum sular içinde
Boynu bükük koydun eller içinde
Yaktın ciğerimi saldın bin derde
Ağlıyor gözlerim hep senin için

Arkadaşların hep geldi buraya
Sordular niye gelmez okula
Gitti yavrum dönülmez bir yola
Dayanamam yavrum ben yokluğuna

Dağda karlar durmaz eriyor
Sulara karışıkça daha cösuyor
Benim ciğerim durmadan sızıyor
Nasıl dayanayım Osman'ım sana

Ne diyeyim gülüm bilmem ki sana
Yoksun burada varsam yanına
Cesedini bulup koysak mezarı
Belki o zaman acım hafifler.

Raziye GÖKGÜN

Dereye düşen çocuk boğuldu

● Hadim'e bağlı Çetmi Beldesi'nde balık avlar-
ken dereye düşen 13 yaşındaki Osman BALCI
akıntıya kapılarak can verdi.

Konya'nın Hadim ilçesine bağlı Çetmi Belde-
si'nde balık avlamak isterken dereye düşen
bir çocuk boğuldu.

Alınan bilgiye göre,

Devamda

DEVAM

Arkadaşlarıyla belde yakınından geçen dereye
balık avlamaya giden Osman BALCI (13),
dengesini kaybederek suya düştü. Akıntıya
kapılan BALCI, arkadaşlarının çabalarına
rağmen kurtarılamadı. Anadolu Manşet Gazetesi

TEŞEKKÜR

30.2.2000 günü aile bireylerimiz-
den Ali Osman BALCI'nın dereye
düşerek kaybolması bizleri derin bir
üzüntüye boğmuştur.

Bu üzüntümüzü bizlerle paylaşan ve
ceset arama çalışmalarına katılan ve
de taziyelerini bize ulaştıran tüm
hemşehrilerimize şükranlarımızı
sunarız.

Ahmet BALCI ve Ailesi

İNSANLIK GÜZELİ İÇİN

Bu yazıyı ona ayırayım, o **Gül Yüzlü**'den bu karanlık çağa birkaç soluklu gül efiltili taşıyayım için oturdum yazıya.

Aklım kalbime dedi ki: Bugün sen dur, onu ben anlatacağım. Onun, tevhidi ruhuna sindirmiş varlık tasavvurunu ben yorumlayacağım.

Ebu Zer'e "gel ey Ebu Zer" deyip, onun elinden tutup güneşin batışını seyretmeye gidişlerini, bunun insanlığın bu kutlu öğretmeni tarafından verilen bir "**okuma dersi**" olduğunu, Ebu Zer'e batan güneşin ardından **Güneş nereye gitti ey Ebu Zer?** deyişini, Ebu Zer'in "Allah ve elçisi daha iyi bilir" diye karşılık verince, bu her gün yaşanan fakat bir çoğumuzun hiç farketmediği hatta sıradan karşıladığı kozmolojik olayı, bir ayeti tefsir eder gibi tefsire tabi tutarak "Güneş Allah'a secde etmeye gitti" deyişini anlatacaktım.

Aslında bununla güneşin tabii olduğu kozmik kanunu hatırlattığını, güneşin bişuur bir Müslüman kardeşimiz olduğunu, onun teslimiyette kusur etmediğini, onun kendisi için konulan yasaya uymasının "güneşin secdesi" anlamına geldiğini anlatacaktım.

Buradan yola çıkarak biz Müslümanların mensup olduğu hareketin değil bir coğrafyayla, bir bölgeyle, bir kavim kabile ya da bir milletle, insan nesliyle dahi sınırlı olmadığını vurgulayacak; yerlerin ve göklerin, dağların ve denizle-

rin, ateşin ve suyun da bu hareketin "doğal" bir üyesi olduğunu dillendirecektim. "**İnanmazsanız Hz.Nuh'a sorun: Müslüman (Allah'ın yasasına teslim olmuş) su kardeşinin başı sıkıştığında, zi-şuur kardeşi Nuh'a nasıl yardım elini uzattığını bizzat kendisi anlatsın**" diyecektim. Yine "**İnanmazsanız İbrahime sorun, başı dar da kaldığında, ateş kardeşi, nasıl onun yanında yer aldığını anlatsın**" diyecektim.

Dahası, Sevgili Nebi'nin bu tavrının, varlığı bir "ayet" bilip okumak olduğunu, okuyabilene etrafımızda okunmayı bekleyen sayısız ayetin bulunduğunu, ders alacak olana etraftaki her şeyin ders verdiğini söyleyecektim. "**Hayatı bir okula çevirelim; 'la'silgimiz olsun 'illa' kalemimiz olsun !**" diyecektim. "**La ile silip, illa**

Fotoğraf : Mustafa AKGÜN

ile yazalım, '**La ilahe**' deyip temizleyelim enkazı, '**İllallah**' deyip yerine inşa edelim yepyeni bir hayatı" diyecektim.

Aman yanlış anlamayın uyarısında buluna-

rak bir şey daha söyleyecektim.

Ya Muhammed'in rolünü oyna, "öğreten" ol ! Topla sokaklardan Ebu Zerleri, uzat ellerini çağın yetimlerine, öksüzlerine, kimsesizlerine, itilmiş-kakılmışlarına. Onlara hayatı okumayı, ölümü okumayı, baharı ve yazı, kışı ve güzü okumayı, yıkılışları ve yükselişleri, bolluğu ve darlığı, acıyı ve sevinci, güneşi ve ayı, geceyi ve gündüzü, burayı ve öteyi okumayı öğret.

Ya Ebu Zer'in rolünü oyna, "öğrenen" ol ! Oku her şeyi bir ayet gibi ve de ki: "Ben de kayıtsız şartsız teslim oldum alemlerin Rabbinel!" Ben de güneş gibi olacağım; yalnız kuzuların değil, sırtlanların üzerine de doğacağım, yalnız güllere değil, ısırganlara da yayacağım ışığı;

Fakat yarasalardan etkilenmeyeceğim, ne kadar çok olursa olsunlar yok edemeyecekler ışığımı. Ben aydınlığı temsil edeceğim; karanlığın kara yüzlü, kara vicdanlı, kara kalpli, kara katran ruhlu adamları, ben doğduğum zaman, gündüz gelince gece nereye giderse oraya gidecekler!

Evet, aklım bütün bunları söylemek için kalbimi ikna etmeye çabalarırken, kalbim de savunmaya geçti ve aklıma dedi ki: Aman sen dur. Bu iş senin altından kalkamayacağın kadar ağır. Sözün bittiği yerden konuştuğunu unutma. Onu anlatma iddiası abartılı bir iddia. Hem onu anlatmak balı tarif etmeye benzer mi? Balı görmemiş tatmamış birine onu nasıl tarif edebilirsin ki? Sen en iyisi onun damağına bir parmak bal sür. Günlerce konuşarak yapamayacağını, bu şekilde yapabilirsin.

Aklım mazeret sunacak oldu, kalbim üsteledi:

"Hem unutma" dedi, "Unutma Muhammed muhabbettir. Muhabbet ise, akıl işi değil, yürek işidir. Kişi akılla değil kalbiyle sever. Onu hissetmeden onu anlamak ne mümkün ? onu sevmekten onu hissetmek ne mümkün ?"

Aralarında kaldım. İkisine de dedim ki: O halde siz durun, sizin çocuğunuz "şuur" konuşsun. Şuur sözü aldı, yürek imbiğinde damıtıp akıl ipine dizdi: Şiir oldu.

Ey insan

Ey yüz akı gönül aydınlığı
Kabul olmuş sadaka kadar güzel
Bir duygu sarıyor seni anan yüreğimi
Baştığın toprakla yıkadığım gözüme
Şimdi güneş bile siyah görünüyor
Ey yüz akı gönül aydınlığı

Ben kendime ağlarken Uhud da
ağlar mıymış

Hıra'yı mahzun gördüm soramadım
sevgili

Hasretinin dışında başka derdi
var mıymış?

Ey insan

İçimde büyüttüğüm tüm çiçekleri
Sana adıyorum
İtirları, yaseminleri, menekşeleri
Lale bana kalsın
Kapına çiçeklerin karalısı sunmaktan
Utaniyorum

Dua çıkmayan göğse sevdalar
çıkarmıymış

Bülbülünü kaybetmiş bu evrensel bahçede
Dikenler bile bir hoş gayrı gül kokarmıymış?

Mustafa İSLAMOĞLU
AKİT GAZETESİ (24 NİSAN 2000).

İNSANLIK

Sevgi denen şirirli sözcük
 Başlangıcı güzelliğin
 Büyük bir tutkuyla sevmektir,
 İnsan.
 Yalandan sahtecilikten arınmış
 Temiz ve içten olmalıdır
 İçindeki güzellik yüzüne vurmalıdır
 Barış içinde yaşamalı Çetmi'de kansız ve lekesiz
 Huzur içinde ALLAH'a hem topluma
 hesap vermeli
 İnsanlar
 İşçiyse çalışmalı üretmeli şikâretmeli
 Sporcuysa rekor kırmalı dua etmeli
 Dopingsiz ve şikesiz kırmalı rekorları
 İnsanlar
 Koca dünya ufakcektir aslında
 Gönüllüler ise geniştir
 Sevilenler
 ALLAH'tır çok sevilen
 Annedir, Babadır, Çocuktur, Kardeşidir.
 Belkide yoldan geçen biridir
 Sıcak bir dostur, samimi bir arkadaşır
 Kan verdiğimiz aciz bir hastadır
 Su verdiğimiz gün bir fidandır
 Belki bir çiçektir
 Dikenti bir güldür belkide
 Yaşama anlamı veren ALLAH'tır.
 Kazandıran doyuran ALLAH'tır.
 Terleten, dinlendiren
 Yaşama güzellik veren ALLAH'tır.
 Sevelim, sevelelim kul olalım ALLAH'a
 Çirkinlik düşmanlık yalan
 Hoş görmektir asıl olan
 Sevgidir gerçek olan
 Sevmesini bilmektir
 İstemektir vermektir
 Gülebilmeğin önemli olan
 Kederli, kederli yaşamak
 Taksit, taksit ölmektir bir bakıma
 Kul olmak ALLAH'a istemektir

El açıp dua etmek
 Dilemek, af, sevgi, hoşgörü
 Üçelik beyinlerde, iyilik yüreklerde
 Zenginlik gönüllerde
 Başarmak ise damarlarda doluşan kanda
 Güvenmek çalışmak gerek mutluluk uzakta değil
 Uzanıp almak gerek
 Acıları bal eylemek bizim dilimizde,
 Bütün sevgileri birleştirmek
 Dünyayı ve çetmiyi güzelleştirmek
 Ellerin elinde değil,
 Kendi elimizde...

Abdullah GÖKGÜN
 Demirgül İlköğretim Okulu
 Büro Memuru

Fotoğraf : Fadim AKÇA

YUSUF AKBAY

Ben Hacı Abdurrahmanlardan Ali oğlu Yusuf Akbay'ım. 1929 doğumluyum. Annem Şakir Hoca Ali'nin kızı Gülistan'dır. Babam, ben yaşıma yetmeden ölmüş. Ben dedemin yanında büyüdüm. Askerliğimi İzmir'de havacı olarak yaptım. Ehtiyat askerliğini Kütahya'da yaptım. 1940 yılında muhtar oldum. Muhtarlığında koruya bağ diktirmeye karar verdim. Köylü 8-10 gün içinde ormanı kıydılar. Ormancılar geldi. Sonunda bağı diktirdik. Değirmenimiz Hadimli müftülerin elinde idi. Müftülere rest çekerek değirmeni köy namına ben işlettim. Bir gün caminin halılarını çaldılar. Çok aradık, bulamadık. Köylü Sarı Mehmet'in Celille beni görevlendirdi. Ararken Anamur yörüklerinde bulduk.

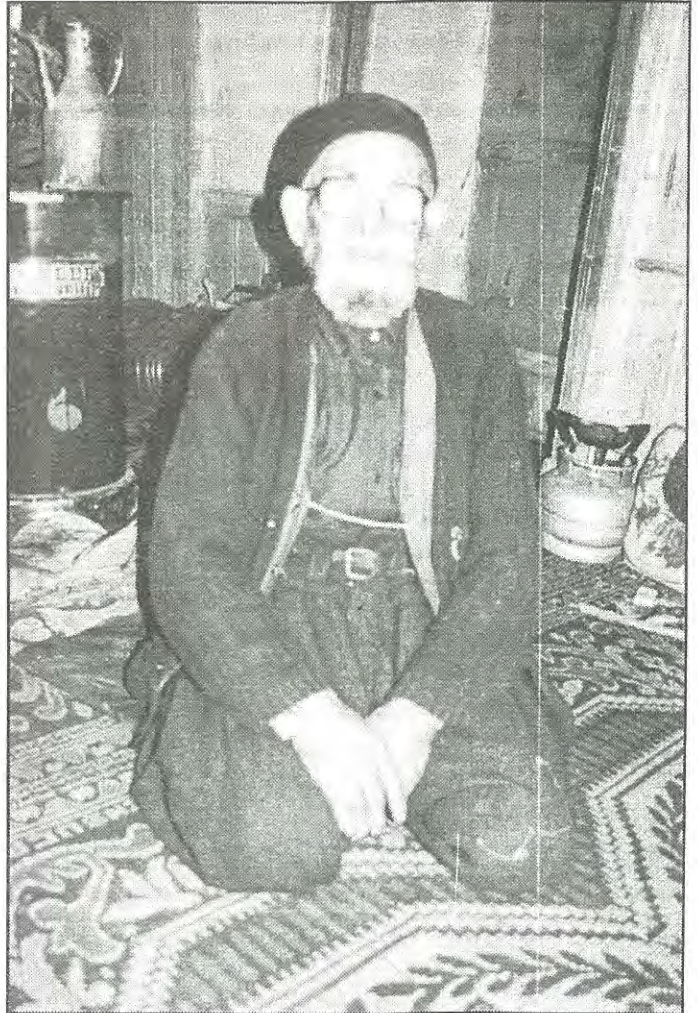
Anamur'dan dönüşte ben Kuşuhan'ın yanında hastalandım. Köşürelige gelince Celil beni koydu gitti. Yata kalka eski mezarlığa geldim. Yol mezarlığın içinden geçirdi. Mezarlıkta yolun kenarında bir deve yatıyordu. Deve bana döndü baktı. Biraz yaklaşıncı vücudum bir çözüldü. Korkmuştum. O hastalıkla 2 ay yattım.

Hasan Yerlikaya, Helim Onbaşı, Ahmet Bayram, Ali Yerlikaya zamanlarında heyetlik yaptım. Baba Bircan'ın muhtarlık zamanında yaylayı yörükler mahkemeye verdi. Baktım Baba Bircan savunma yapamayacak. Baba Bircan adına her şeyi göze alarak davaya girdim. Hulusi Bolay'ı avukat tutarak davayı başardık.

69-70-71 yıllarında ikinci muhtarlığımı yaptım. Bu muhtarlığında Halı Hocası getirdim. Köyün kız çocuklarına halı öğrettik. Hahçılığı yaygınlaştırdım. Dikiş nakış hocası getirerek onu da öğrettik.

Belediye kurmaya karar verdim. Arkadaşlara söyleyince bizim nüfusumuz yetmez dediler. Fakat ben yılmadım. Gece gündüz çalıştım. Dışta olan bütün köylüyü topladım. Nüfusu istenenden daha fazlasına çıkardık. Belediye kurmayı başardık.

Son olarak Yusuf Yerlikaya'nın Belediye Başkanlığı'nda da birinci encümen olarak Başkan Vekilliği, daimi encümenlik görevlerinde bulundum. Kasabanın bütün hizmetlerine yardımcı olmaya çalıştım. Allah yanında makbul olur inşallah.

GEÇEN SAYIDAKİ SORULARIN CEVAPLARI

1. SORU:

72 Saat sonra
yine gece
olacağından
hava güneşli
olamaz.

2. SORU:

Bir fil : Y
Bir yarası : X
Çinli : Z
Bir Ayı : T

} kadar
yere

17 T = 170 Z ise
100000 X = 50 Z
10 T = 4 Y yer buradan

$$Y = 2.5 T$$

$$T = 10 Z$$

$$Z = 2000 X \text{ ve}$$

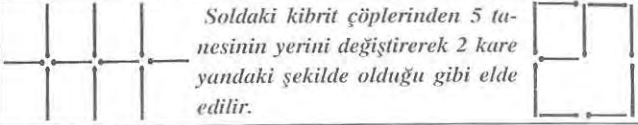
$$Y = 2.5 T = 25 Z = 25 \cdot 2000 X = 50.000 X \text{ eder.}$$

$$\text{Bir fil} = 50.000 \text{ yarası kadar yer.}$$

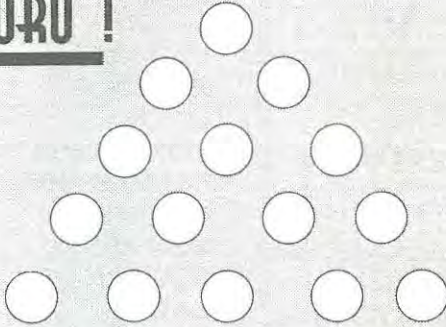
$$12 \text{ fil} = 600.000 \text{ yarası kadar yer.}$$

ÇOCUK SAYFASI

Emine ÖZGÜL

BİR SORU !

ÜNLÜ PİRAMİT : Bu piramide 1'den 15'e kadar olan sayıları 1'er kere kullanarak öyle doldurunuz ki her sayı, altındaki 2 sayının farkına eşit olsun.

ALLAH'IM

Güneşi sen yarattın
Çiçekleri, ağaçları, insanları
Ve daha nicelerini

Senin nimetlerin
Saymakla bitmez
Senin sözünden
Asla çıkılmaz

Annemi, babamı
Çok sevdiğim kardeşimi
Gül yüzlü Peygamberimi
Sen yarattın Allah'ım

Sen herşeyi bilirsin
İçimizden geçeni
Yapmak isteyipte
Yapamadığımızı
Sen bilirsin Allah'ım.

Karışık Harfler :

Yukarıdaki karışık harflerde genç bir İslâm devletinin ismi yazılıdır. İstilacı Ruslara karşı savaşan bu mücahit devleti tanıyabildiniz mi?

Tekerleme

Kürkü yırtık kel kör
Erkek tilkinin kürkünü
Kürkü yırtık kel kör
Dişi tilkinin kürküne
eklemişler

BULMACA SAYFASI

Aşağıda köyümüzdeki isim ve lakapları karışık olarak verdik. Bakalım bulabilecek misiniz ?

B	A	B	A	E	F	E	N	D	I	B	E	K	I	D	A	S	F	E	T
O	S	M	A	N	D	A	Y	I	C	V	A	S	P	A	L	A	I	K	E
Y	A	A	H	T	E	M	E	M	Z	E	L	L	E	K	G	R	L	I	N
N	F	R	Ş	Ü	K	Ö	G	A	B	A	L	A	K	E	O	I	A	Z	N
U	I	A	T	G	S	İ	Ç	O	J	K	Ş	S	A	B	C	M	B	G	E
E	Y	Ş	G	I	I	K	H	İ	T	Ö	E	I	R	İ	A	U	D	İ	C
G	A	L	C	A	K	Z	Ü	S	L	R	L	R	A	Ş	Ç	S	U	L	R
R	H	I	İ	J	V	İ	L	A	E	E	I	V	Y	A	T	R	K	A	
I	Ü	T	L	E	O	G	R	R	L	N	K	M	E	U	V	A	A	R	L
H	S	O	E	A	R	I	A	C	A	E	H	G	L	S	U	F	H	A	I
Ü	E	P	T	M	S	J	U	L	A	H	R	O	İ	F	Ş	A	M	L	K
Ş	Y	A	B	Ü	N	S	Ü	H	I	F	M	E	C	L	T	L	A	K	A
E	İ	L	M	İ	R	E	K	K	Ö	G	E	E	K	A	J	A	N	I	B
Y	N	A	S	I	F	H	A	S	A	N	M	R	T	L	O	R	A	L	İ
İ	Ç	A	V	U	Ş	L	A	R	I	N	A	H	M	A	T	E	M	J	L
N	T	A	L	O	P	A	F	A	T	S	U	M	P	Ü	Y	E	R	I	E
A	R	I	L	A	C	A	H	N	I	R	I	D	I	G	L	I	K	Ç	D
L	İ	G	K	İ	L	İ	G	A	R	A	G	K	İ	R	E	Ç	L	İ	N

Ç	A	M	U	R	Y	A	L	A	N	I	Ş	K	E	S	Y				
A	K	E	G	R	I	K	G	O	R	U	Z	L	U	P	A				
K	M	U	J	A	S	A	R	C	I	K	K	A	Y	O	G				
	U	B	Z	Ç	Ç	K	I	Z	I	L	K	A	Y	A	R				
L	N	A	A	A	O	K	Ş	N	A	S	F	R	A	I					
L	A	L	N	R	N	A	A	A	R	I	L	I	K	O	N				
I	R	L	Y	I	G	K	B	Z	S	N	K	I	D	E	G				
F	A		A	K	R	A	A	U	A	D	A	N	Ş	L	Ö				
N	K	C	K	D	H	C	Y	K	Z	I	B	Ö	A	A	L				
E	S	A	A	Ç	A	O	A	A	A	C	A	N	Z	K	Ü				
L	I	K	A	K	L	I	K	K	E	F	D	Ü	D	E	N				

AVCI
BABA EFENDİ
BOYNUEĞRİ HÜSEYİN
CENNET
ÇAVUŞLARIN AHMET
ÇITLIKLAR
ÇİLEKGİL
DELİ BAKILAR
DİBEK
EFENDİ
ELLEZ MEMET
EBİŞ YUSUF
EKİZGİL
EYÜP MUSTAFA
FİL ABDURAHMAN
GAVGALI
GİZİR AHMET
GOCAÇAVUŞ
GABALAK
GARAGİLİKGİL
GÖK KERİM
GÖKÜŞ
HÜSNÜ
HÜSKÜLLER
ILGIDIRIN HACALI
İHSAN HOCA
JİLET
KELEŞ
KEKO
KİREÇLİ
KÖR
MARAŞLI
NASIF HASAN
OSMAN DAYI
PALA
POLAT
SAFİYE HÜSEYİN
SARI MUSTAFALAR
SADIK
SIRIM
TOPAL
TIKIR CAFER

GEÇEN
SAYIMIZDAKİ
BULMACANIN
ÇÖZÜMÜ

HABERLER

Vefat Edenler

A. Osman Balcı

- ✓ Mustafa Çağlar
(Tabbıdık Mustafa)
- ✓ Mevlüt Balcı
(Balcı Mevlüt)
- ✓ Ali Osman Balcı
(Ahmet Balcı'nın oğlu)
- ✓ Hüseyin Bayram
(Küçük Hasan
Efendi'nin oğlu)
- ✓ Ayşe Yazıcı
(Hatip Hoca
Ahmet'in hanımı)

Mevlüt Balcı

EVLENENLER

- * Aziz Uslan (İbrahim Uslan'ın oğlu) - Fatma Ergin (Mustafa Ergin'in kızı)
- * Memiş Boz (Mustafa Boz'un oğlu) - Meryem Akbay (Ali Akbay'ın kızı)

NİŞANLANANLAR

- * Azim Kocaman (Abdurrahman Kocaman'ın oğlu) -
Rukiye Güven (Mustafa Güven'in kızı)
- * Ali Güçlü (Zeki Güçlü'nün oğlu) -
Hacer Seçen (Ali Seçen'in kızı)
- * Salih Ünal (Hüseyin Ünal'ın oğlu)
Şükran Balcı (Yaşar Balcı'nın kızı)

HABERLER

25 Haziran 1999 günü kendi arabamla Bursa'dan Bilecik'te askerlik yapan halamın oğlu Mustafa Yazıcı'nın yemin merasimine gittik. Ziyaretten sonra askerle birlikte çarşıya çıktık gezdik ve akşam üzeri Bursa'ya gitmek için yola çıktık. Giderken İnegöl yakınlarında havanın yağışlı, yolların virajlı ve kaygan olması nedeni ile karşı yönden gelen bir tır ile çarpıştık. O anda oradan geçen bir araba kazayı görüp durmuş. Ben direksiyon ile koltuk arasına sıkışıp kalmışım. Araba ile kaportayı çektirerek beni çıkarmışlar, ambulansla beni Bursa eski tıp fakültesine getirmişler. O anda babam gelmiş beni hemen oradan alıp yeni Tıp Fakültesi'ne yetiştirmiş ve beni hemen ameliyata almışlar. Kaburgalarım kırılmış ciğerlere baskı yapmış ve dalağım patlamış. Tabi ki ben hiçbir şey bilmiyorum ve yoğun bakımda 78 gün uyutmuşlar, hiç hareket yaptırmadan o şekilde yatmışım.

Çok yatmaktan mütevellit bütün eklemlerim kireçleme olmuş ve sırtımda çok büyük yaralar açılmış. 78 gün sonra uyandırdılar ve beni ora-

dan alıp Özel Hayat Hastanesi'ne getirdiler. Bu geçen zaman içinde ben hiç ağızdan gıda almadım, bir hayli zayıfladım. 25 gün hastanede bakım için yattım ve eve çıktım. 20 gün sonra sırtımdaki yaralardan ameliyat olmak için tekrar özel hastaneye yattım ve yaralarım-dan ameliyat oldum. Daha sonra eve çıktım ve fizik tedavi başladı. 20.11.1999 tarihinden beri şu anda 6 ay oldu. Fizik doktoru eve her gün gelip tedavi yapıyor.

Allah'a çok şükür eskiye nazaran biraz iyileşme oldu ve evin içinde değneklerle yavaş yavaş dolaşmaya başladım. Allah kimseye böyle bir kaza vermesin. Her şey bizim içindir, herkes bir sebeple imtihan oluyor, bizde bu şekilde imtihan oluyoruz. İnşallah Allah katında imtihanı kazananlardan oluruz. Bu vesile ile bizleri ziyaret eden, telefonla arayan, selam gönderen, hatırlamızı soran ve acımızı paylaşan bütün eş, dost, arkadaş, komşu, hemşehri, akraba ve tanıdık herkese teşekkür eder selamlarımı sunar, Allah'a emanet eder, dualarını beklerim. Ayrıca dergimizin bize verdiği bu imkandan dolayı Çetmililer Vakfına, yöneticilerine, dergide çalışan ve emeği geçenlere ve bütün hemşehrilerimize çok teşekkür eder saygılarımı sunarım. Allah böyle acıyı kimseye göstermesin. Bütün ümmeti Muhammedi korusun. (Amin)

YUSUF AYDOĞDU

BURSA 26.04.2000

25 Haziran 1999 gününde geçirdiği feci trafik kazasından bu yana hasta yatağında yatan bu hemşehrimize ve ailesine geçmiş olsun dileklerimizi sunar, bir an önce sağlıklarına kavuşmalarını dileriz.

anadolu **manset**

Günlük Tarafsız Siyasi Bölge Gazetesi

Ankara
Karaman
Aksaray
Konya
Akşehir
Ereğli
Seydişehir
Beyşehir
ve diğer ilçelerde

İÇANADOLU 'NUN
TEK GAZETESİ

Haberle aranızda sadece biz varız !

Gürültü patırtının ortasında sükunetle dolaş, sessizliğin içinde huzur bulunduğunu unutma. Başka türlü davranmak açıkca gerekmedikçe, herkesle dost olmaya çalış. Sana bir kötülük yapıldığında, verebilecek en iyi karşılığın unutmak olsun. bağışla ve unut; ama kimseye teslim olma, içten ol; telaşsız kısa ve açık konuş. Başkalarına da kulak ver, aptal ve cahil oldukları zaman bile dinle onları; çünkü dünyada herkesin bir hayat hikâyesi vardır.

Yalnız planların değil, başarılarında tadını çıkar. Ne kadar küçük olursa olsun, işinle ilgilen, hayattaki dayanağın odur. Seveceğin bir iş secersen yaşamında bir an bile çalışmış ve yorulmuş olmazsın. İşini öyle seveceksin ki başarıların bedenini ve yüreğini güçlendirirken, verdiklerinde de yepyeni hayatlar başlatmış olacaksın.

*Olduğun gibi görün, görüldüğün gibi ol.
Sevmedığın zaman sever gibi yapma.
Çevrene önerilerde bulun, ama hükmetme.*

İnsanları yargılasan onları sevmeye zamanın kalmaz ve unutmaya ki ; İnsanlığın yüzyıllardır öğrendikleri bir kurnsaldaki kum tanecikleri kadar değildir. Aşka burun kıvrma sakın. O çöl ortasında yemyeşil bir bahçeye benzer. O bahçeye layık bir bahçıvan ol. Her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutma. Kaybetmeyi, ahlaksız bir kazansa tercih et. Birinin acısı bir an, ötekinin acısı bir ömür boyu sürer. Bazı idealler o kadar değerlidir ki o yolda mağlup olman bile zafer sayılır. Bu dünyada bırakacağın en büyük miras, dürüstlüktür.

Yılların geçmesine öfkelenme, gençliğe yakışan şeyleri engellemesine izin verme. Rüzgârın yönünü değiştiremiyorsan, yelkenleri rüzgâra göre ayarla çünkü dünya karşılaştığın fırtınalarla değil, gemiyi limana getirip getirmediğinle ilgilenir. Ara sıra isyana yönelecek olursan da hatırla ki, evreni yargılamak imkansızdır, onun için kavgalarını sürdürürken bile kendi kendinle barış içinde ol.

Doğduğun zamanları. Hatırlamalısın. Sen ağlarken herkes sevinçle gülüyordu. Öyle bir ömür geçir ki ; öldüğünde , herkes ağlarken sen gülebilesin . Sabırlı, sevecen, erdemli ol, eninde sonunda bütün servetin SENSİN... Görmeye çalış ki ; Bütün pisliğine ve kalleşliğine rağmen dünya yine de insanoğlunun biricik güzel mekanıdır.